

அரவியல்

மலர் 11.

23-11-52

திற 21

★ அரவியல் லாபமா! மக்கள் வாழ்வா!! ★

“உணவுக் கண்டிசோல் முறையால் நன்மையிலில்லை. விலை குறையவில்லை—உற்பத்திபெருகவும் இல்லை” என்றார், உணவு அமைச்சர் கித்வாய்.

“கண்டிசோலை எடுத்தால், விலை வாசிகள் உயரும். மக்கள் வேதனைப்படுவர். அப்படி முடிவுசெய்தால், இதோ, இருக்கிறது என் ராஜினாமா!” என்று, பிரட்டிமேன், நிதி மந்திரி தேஷ்முகம்.

“அவசரப்படுகிறார், கித்வாய். ராஜாஜி, சென்னையில் கண்டிசோலை ரத்துசெய்ததால் விளைந்த வேதனைகள் தெரியுமா? 1947-ல் இப்படித் தான் அவசரப்பட்டு ரத்துசெய்தோம் — உணவுப்பொருள்களின் விலை ஏறின. இன்னும் இறங்கவில்லை. அதே நிலைமையான அகில இந்தியாவிலும் ஏற்படக்கூடும். அந்தப் ‘புண்பத்தை’க் கட்டிக் கொள்ள ராஜாஜியும், ரபி-அகமத் தும் வருவதென்?” என்று ஓல் மிட்டார், பார்லிமெண்டு காங்கிரஸ் உறுப்பினரான காட்கில்.

“கண்டிசோலை எடுப்பதாக உத்தேசமில்லை. ஆனால், சிறிசில மாறுதல்களைச் செய்துகொள்ளுகிறோம். தவறாக எவரும் கருதவேண்டாம். கித்வாய் சொன்னதும் சரி. தேஷ்முகம் விளக்கமும் உண்மையே. உணவைப் பெருக்கவாரீர்! உணவைப் பெருக்கவாரீர்!” என்று, வாதத்துக்கு முத்தாய்ப்பு, வைத்தார், பண்டித நேரு.

டில்லியில் உணவு மாநாடு எல்லா முதலமைச்சர்களும் கலந்து கொள்வார்—ராஜாஜியும் புறப்படுகிறார்—உணவு மாநாடு திடீரென ரத்து—பார்லிமெண்டில் விவாதிக்கப்படும், இவ்விதம், டில்லியிலிருந்து விதவிதமான செய்திகள் வந்தன, கழைத்

வடநாட்டு ஆதிக்கச் சாண்டல், நம்மை ஆழ்த்தி அடிமைப்படுத்தி வருவதை அறிவோம். மொழி, அரசு, பொருளியல் எனும் எல்லாத் துறைகளிலும் வடநாட்டார் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றனர். இதனால் நமது நாடு அழிந்தது! நாம் வதைகிறோம். நமது உடலை உருக்கும் நச்சுக் கிருமிகளாக அவர்கள் வளர்கின்றனர்! இந்த மோசத்தை எதிர்த்து, தி. மு. க. முழக்கமிட்டு வருகிறது. ‘முழக்கம் போதுமா? செயல் வேண்டும்!’ என்பீர்கள். அதற்கான முதல் கட்டம், இதோ, அரும்புகிறது, தீர்வாழ் திருச்சியில். திருச்சி மாவட்டம், லால் குடி வட்டம், கல்லக்குடி எனும் கிராமத்தின் பெயரை வடநாட்டு முதலை டால்மியாபுரம் பெயராக மாற்றி, டால்மியாபுரம் ஆக ஆக்கி, அதே பெயர் புகைவண்டி நிலையத்துக்கும் சூட்டப்பட்டிருப்பதை அறிவோம். டால்மியாபுரம் எனும் பெயரைக் கேட்கும்போதெல்லாம், நமது ரத்தம், சூட்டெழும். தமிழ்ச்சோலையில்

கூத்தாடியின் அறிவிப்புகள் போல. நாடு திகைத்தது! ‘என்ன காரணம்?’ என்று விழித்தது. விளக்கமான செய்தியொன்றை ‘மெயில்’ இதழ் பிரசுரித்தது. “கித்வாய் உணவுக் கட்டுப்பாட்டை ரத்துசெய்ய விரும்புகிறார் — தேஷ்முகம் எதிர்க்கிறார்—திட்டக் கமிஷன் மந்திரி குல்ஜாரிலால்நந்தாவின் சமரசம்—கித்வாய்ப் போக்கில் டைருக்கு எதிர்ப்பு—பம்பாய் மாகாணம் கட்டுப்பாடு ரத்தை விரும்பவில்லை. நேருவின் திட்டாட்டம்” என்கிற, விளக்கங்கள், விதவிதமாகப் பாவின. இவ்வித விமர்சனங்களும், வேடிக்கையான தகவல்களும், அரசியல் வானில் அலைமோதிக் கொண்டிருந்தனவென்றாலும், அன்பர் ஆச்சாரியார், வாய் திறக்கவில்லை! எதுவும் பேசவில்லை!!

“கட்டுப்பாடு ரத்துசெய்வது, நாட்டுக்குத் தீமையாம்! திட்டக் கமிஷன் தலைவரும், டில்லி நிதி அமைச்சரும் கூறுகிறார்கள்.”

“ஆச்சாரியார், சென்னையில், ரத்து செய்திருக்கிறாரே!”

“அந்த உத்தரவை வாபஸ் பெறுமாறு செய்துவிடும், இந்திய சர்க்கார்”

“அதுதான் முடியாது!”

“பண்டிதநேரு, கடிதம் திட்டப் போகிறார் ராஜாஜிக்கு. நாட்டின் நலனை, மதிக்காத உள்ளம் கொண்ட வரல்லவே, ராஜாஜி!”

“பண்டிதநேரு, வலியுறுத்தினால்—சமயத்தை எதிர்பார்க்கும் ராஜாஜி, ராஜினாமா செய்துவிடுவார். நெருக்கடி ஏற்படும்”

“என்ன செய்வது, இதற்கு?”

இவ்விதம் டில்லி அரசியல் தலைவர்களிடையே, காங்கிரஸ் தலைமை

மந்தியா? — என்று துடித்திருக்கிறோம். நமது துடிப்பைக் காட்ட, விரைவில் சந்தர்ப்பம் வரப்போகிறது. இதை அறிவிக்கும் தீர்மானம் ஒன்றை, திருச்சி மாவட்டம் தி. மு. க. கமிட்டி, கடந்த 16-11-52 அன்று மாவட்டச் செயலாளர் அம்பில்-தர்மலிங்கம் தலைமையிலும், தி. மு. க. பொறுப்பாளர் இரா. நெடுஞ்செழியன் முன்னிலையிலும் கூடி, ஏக மனதாக நிறைவேற்றியிருக்கிறது. டால்மியாபுரம் பெயர் நீக்க போராட்டம் சம்பந்தமாக ஆவண செய்ய செயற்குழுவும் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. விசைவில், அறப்பேரர் வீரத் திராவிடத்தின் மானங்காக்கும் அறப்பேரர்! அதனையொட்டி அண்மையில், தோழர் மு. கருணாநிதி, திருச்சி மாவட்டத்தில் உறுப்பினர் பணம் செய்வார். அறப்பேரரிடமிடக் காத்திருக்கும் செயல் வீரர்கள், தயாராகுங்கள்! மானங்காக்க நாமெல்லாம் திரண்டிடவேண்டும்!! நாளை, எதிர்பாருங்கள்!!!

வட்டாரத்திலே, கலக்கமும் பேச்சும் பாவலாயின. கட்டுப்பாட்டை எடுத்து விட்டால் நாட்டில் பசியும் பிணியும் தாண்டவமாடும், வங்காளப்பஞ்சம் வரும் என்கிறார், தேஷ்முகம். உண்மைதான் என்று ஒத்திக் கொண்டாரோ, ஆச்சாரியாரின் கண்டிசோல் ரத்துக்கு ஆசிரியாதம் செய்த அகமத் கித்வாயோ ‘காடி’ வித்தை காட்டுகிறார் ‘ரத்து செய்வோம்! விசையில் எதிர்பாருங்கள்!’ என்று. இந்த சித்தலான நிலைமையில் தான், திடீரென புத்தேய தரணியங்கள் போக்குவரத்துத் தடை ரத்தாஜிதான எனும், சமரச முடிவு அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த சிக்கல் வளர்ந்ததையும் — ‘இது அழகா?’ என்பதையும், ஆணித்தாமராகக் கண்டித்திருக்கிறார், காட்கில் — டில்லி பார்லிமெண்டில்.

“ராஜாஜியை சிறத்த மேதை யென்று ஒப்புக்கொள்கிறேன். அதனால், அவரது தவறானப்போக்கை எடுத்துச் சொல்லாமலிருக்க முடியாது, ஆனால், உறுதியாகக் கூறுகிறேன், இத்திய சர்க்கார், ஈடுகொடுக்க வேண்டியவர்களாகியிருக்கிறார்கள். இதுவே, எனக்குத் து. அரசியல் ரீதியில், இவ்விதம் அவர் நடப்பது, நன்மை தரக்கூடியதாக இருக்கலாம். ஆனால் பொருளாதார ரீதியில் நாட்டுக்கு நன்மை தருமா, என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும்”

அரசியல் துறைக்கு, ஆச்சாரியார் செயல், நன்மைதரக்கூடாமல் காட்கில், வெளிப்படுத்துகிறார். அவ்வித மெனின், ஆச்சாரியார் நடவடிக்கை, அரசியல் லாபத்தின் அடிப்படையில் முனைத்ததே ஒழிய, மக்களின் வாழ்வைச் சேப்பனிடும் ஆசையால் அல்ல. கூறுவது, காட்கில்; நாமல்ல. மக்களின் தொல்லைகளை விட, ஆச்சாரியாரின் கவனத்தைக் கவர்ந்த, அரசியல் லாபம் எது? — சிந்திக்கவேண்டும், நாம், இதனை. மக்களின் வாழ்வில் கபீட்சம்வராது! ஆனால் அரசியல் லாபம் கிடைக்கும்!! — அதனால், ஆச்சாரியார் உணவுக் கட்டுப்பாட்டை ரத்து செய்தார், அவரது நடவடிக்கையால் அரசியல் லாபம் வருமென்பதை ஏற்கிறேன், என்றாலும் அதைவிட மக்களின் வாழ்வே பிரதானம் எனக்கு, என்கிறார், காட்கில். விளக்கமாகக் கூறுகிறார், இதனை! காங்கிரஸில் இருந்து கொண்டே சொல்லுகிறார் இவ்விதம்! அப்படியானால், ஆச்சாரியார் நடவடிக்கையால், கிடைக்கும் அரசியல் லாபம், எது? கிணக்குழிகளை நோக்கி மக்கள் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை விட்டி விசையில் குழியில் தள்ளும் நடவடிக்கை; கண்டிசோலை எடுப்பது. ஆனால், அதனையே, செய்கிறார் ஒருவர்! அவருடைய ஆவலுக்குக் காரணம் என்ன? தழுக்குக் கூட்டங்களுக்கு ‘கர்த்தா’வாக இருக்க வேண்டுமே!! ‘வியாபார கழுதகளுக்கு நமது மக்களை ஒப்படைக்கும் செயல்’ என்கிறார், காட்கில். அது தானே, ஆச்சாரியாரின், அரசியல் லாபம்! ஓரளவு, ஒப்புக் கொள்ள

லாம். அதனால், தனக்கு லாபம் கிடைக்கக்கூடும். ஆனால், அரசியலுக்குத் தான் சார்ந்திருக்கும் கட்சிக்கு? சிந்திக்க வேண்டிய இடம், இது.

இந்தக் கட்டத்தைத்தான், ஆச்சாரியார் உணவுக் கட்டுப்பாட்டை ரத்து செய்ததும், விளக்கிச் சொன்னோம், நாம்.

ஆச்சாரியார் நிலப் பிரபுக்களையும், வியாபாரச் சூதாடிகளையும், அணைக்க விரும்புகிறார். அவர்களின் ஆதரவிலே சூட்சியை கட்ட நினைக்கிறார்.

மக்களைவிட, காங்கிரசுக்கு வலிவு தேவதே அவர்களோட்கம்

என்று விளக்கமுரைத்தோம், நாம். சிறிசில, தேசிய எடுகள்! “காட்டின் நலனுக்காக ராஜாஜி ஆச்சாரியார் நல்கும் வரப் பிரசாதம்” என்று மூச்சு விட்டால் எழுதினர், கண்டித்தனர், நம்மை! இப்போது, காட்கில் கூறுகிறார் — காட்கில் முன்னால் டில்லி அகமத் சர்—அவா கூறுகிறார், ஆச்சாரியாரின் நடவடிக்கையில் அரசியல் நோக்கம் இருக்கலாம், என்பதாக. அரசியல் லாபம்! மக்கள் வாழ்வு!! — இரண்டில் எது பெரிது? ஆச்சாரியாரைக் கட்சிப் பற்றற்றவர் என்கிறார்கள்! அவரும் தன்னிடம் வரும் சுயேச்சை எம். எல். ஏ. தகளிடம் இந்த சுலோகத்தைத்தான் சொல்லுகிறார்கள். “மக்களுக்கு என் காலத்தில், ஏதாவது செய்துவிட்டுப் போகவேண்டும் என்று கருதுகிறேன்” — என்று சொல்லிக்கொள்கிறார்கள். அத்தகையவரைத்தான் கேட்க விரும்புகிறோம் — எது பெரிது? அரசியல் லாபமா? மக்கள் வாழ்வு? “இதென்னப்பா கேள்வி — மக்கள் குறை தீர்க்கத்தான் கண்டிசோலை ரத்து செய்தேன், தெரியுமோ?” என்று, அவர் பதில் கூறலாம், சேட்போருக்கு. அவ்விதம் தான் பலருக்குச் சொல்லிவரும் வருகிறார். அவரைக் கேட்க விரும்புகிறோம்,

கண்டிசோலை ரத்துக்குப் பின் அரிசி விலை குறைந்திருக்கிறதா? உயர்ந்திருப்பதற்குக் காரணம் என்ன?

மக்கள் பட்டினி சிடப்பதில் லையா? பசியால் சேத்தவர் தோகை என்ன?

நமது கேள்விகளுக்கு அவர், சுற்ற (6-ம் பக்கம் பார்க்க)

தி. மு. க. பொதுக்குழுக் கூட்டம்
பொதுச் செயலாளர் தேர்தல் நடைபெறும்
நாள்:- 14-12-52 ராஜித.
இடம்:- அருளாளந்தசாயி நாடார் தோட்டம், தஞ்சாவூர்.
நேரம்:- காலை 10-மணி
இரா. நெடுஞ்செழியன் பொறுப்பாளர்-தலைமை தலைப்பம்.



காஞ்சி 23-11-52 [ஞாயிறு]

வேண்டாம்

✱

உயர்நிலைப்பள்ளி இறுதி வகுப்பில் மீண்டும் 'செலக்ஷன்' முறையை அமுல் நடத்த சர்க்கார் முடிவு செய்திருப்பது குறித்து, நடு முழுமையுடைய அறிஞர்களின் விசாரணை நடந்துள்ளது. சின்னஞ் சிறுவனது முதல் படித்தது தேர்ந்து வரும், மாணவர்களை, இறுதி வகுப்புப் பரீட்சைக்கு போவதற்குமுன் வடிகட்டவேண்டிய அவசியம் என்னவென்று விளக்கவில்லை? அதனால், கல்வியின் தரம் உயர்ந்து விடும், என்று கல்வியிலாகா கருதுமென்றால் அதைவிடப் பைத்தியக்காரத்தனம் வேறில்லை. சர்போதைய கல்விமுறையே சரியில்லை! ஏழைகள் கல்வி ஒளியைப் பெறமுடிவதில்லை! எட்டாத தூரத்தில் உயர்தரக் கல்வி இருக்கிறது! நாட்டுப்புறத்தோர்க்கு கிட்டுவதில்லை! — என்கிற கண்டனங்கள் கிளம்பிக்கொண்டிருக்கின்றன. 'பரீட்சைமுறை' பற்றிய அபிப்பிராயங்கள் பலவிதம். இச்சிலையில் ஆச்சரியமாய் மீண்டும் 'செலக்ஷன்' முறையை அமுல் நடத்த விரும்புவதன் காரணம் நமக்குப் புரியவில்லை. நான்காவது பாரம், ஐந்தாவது பாரம், ஆறாவது பாரம் என்று படிப்படியாகத் தாண்டிச் செல்லவேண்டிய 'மாணவர்களை' நடுவில் தடுத்து நிறுத்தி, 'வடிகட்டி' அனுப்ப வேண்டியதன் அவசியம் என்ன? பத்து ஆண்டுகள் படித்த மாணவன், நேசை, சர்க்கார் பரீட்சைக்குப் போக முடியாமல் தடுக்கப்படுவதால் — அவனுடைய ஓராண்டு காலம் கொள்ளையடிக்கப்படுவது மட்டுமல்ல — பல மாணவர்கள், உடுத்த ஆண்டு பரீட்சைக்குப் போக முடியாமலும் நேருகிறது. கற்கும் மாணவர்களில் எல்லோரும் பிரபுவிட்டுப் பிள்ளைகளல்ல! வசதி நிரம்பிய வீடுகளிலிருந்து வருபவர்களுமல்ல! 'ஏதோ, பையன் படிக்கிறான். பத்தாவது முடிஞ்சிட்டா போதும். நாலாகாசு, சம்பாதிச்சு காப்பாத்துவான்'—என்ற ஆவலில் குழந்தைகளை பள்ளிக்கு அனுப்பும் குடும்பங்கள் ஏராளம். அந்தக்குடும்பங்களிலிருந்துவரும் குழந்தைகளை 'ஏதோ' காரணத்தால், சர்க்கார் பரீட்சைக்கு விடாமல் பள்ளி நிர்வாகிகள் தடுத்து நிறுத்திவிட்டால் அவர்களின் வாழ்வே கருகிப்போகும்! இன்றைய கல்வி முறையில், 'பத்தாவது' என்பது உலகத்தைக் குள் துழைய அனுமதிக்கும் 'சீட்டு'ப்போலிருக்கிறது. அதையும் எட்டாத தூரத்தில் கொண்டுபோய் விடுவது, 'டிபூஷன்' வைத்துப் படிக்க வசதியும், 'வாத்தியார் கருக்கு' தெரிந்தவர்களாக இருக்கும் சூழ்நிலையும்கொண்ட குழந்தைகளின் வெற்றிக்கும், எவரும் துணையில்லாத மாணவர்களைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்குமே பயன்படும்.

இப்படி தடுத்து வடிகட்டி அனுப்புவதால், இன்னின்ன அனுசூலம் ஏற்படுகிறது, திறமை இவ்வளவு அதிகரிக்கும் என்று சர்க்கார் காட்டிமுடியாது. ஏனெனில் வடிகட்டி அனுப்பும் அத்தனை மாணவர்களும், சர்க்கார்பரீட்சையில் வெற்றி பெற்று விடுவதில்லை. ஏராளமானோர், தோல்வியடைகிறார்கள்! அவ்விதம் தோல்வியடைவோர் அநேகர் இருக்கும்போது, ஏதோ ஒரு சில மாணவர்களை மட்டும் தடுத்து நிறுத்தி, ஏமாந்தோர்களாக ஆக்குவதால் என்ன லாபம்?

இதனைச் சிந்தித்துப் பார்க்குமாறு, சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறோம். இதுபோன்ற விண் வேலைகளில், உலகத்தை விரயமாக்குவதை விட, கல்வித் துறையில் புதுச் சீர்திருத்தங்கள் கொண்டுவர்தல் மிகுந்த வேடுவாவேற்போம்.

அதை கீட்டுவிட்டு, "அர்த்த ராத்திரி பில் சித்தித்துக்கொண்டால்

ஒரு உத்தரவு! யாராவது ஒருவர் கூறினால் ஒரு சட்டம்!!" என்று பிறப்பிப்பது அழகல்ல—ஒரு அரசாங்கத்துக்கு.

மாணவப்பருவம் — மலராத மொட்டுப்போன்றது. அதனை, கருக்கிட வேண்டாம், என்று கேட்டுக்கொள்கிறோம், அரசாங்கத்தை.

★

மலர்னும்—மனுவும்

["நீங்கள், ஏன் கலந்துகொள்ளவில்லை?" என்று நவம்பர் 16-தேதி தேன்னையில் நடைபெற்ற சர்வகட்சி கூட்டம் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டு, தோழர் ஒருவர், கடிதம் தீட்டியுள்ளார். தென்னாப்பிரிக்க நிறுவனிக் கொடுமையைக் கண்டிப்பதற்காகக் கூடிய மேற்படி கூட்டத்தில், கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி, காங்கிரசார், பிரஜா சோஷலிஸ்டுகள் ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர். காங்கிரஸ் சார்பில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட அக் கூட்டத்தில், கம்யூனிஸ்டுத் தோழர் பி. ராமமூர்த்தி, பிரஜா சோஷலிஸ்டு விஜயநகரம் ராஜா, காங்கிரஸ் தலைவர்களான டாக்டர் சுப்பராயன், டி. செங்கல்வாயன், அல்லாபிச்சை ஆகியோர், ஒரே மேடையில், மலர்னைக் கண்டித்துப் பேசினார்கள். மிகுந்திருந்த இந்த விஷயத்திலும் "நீ எதிரி நம்பர் 1" என்று கூறாத கண்ணியம், காங்கிரஸ் தலைவர்களுக்கு வந்தமைக்காக. "7000 பேர் கைது! சாட்டையடி!! கென்யாவில் பலர் படுக்காலை!! என்று ஆபிரிக்காவில் நடைபெறும் அட்டகாசம் குறித்துவரும் செய்திகள் கேட்டு, துடிக்காதோர் எவரும் இருக்கமுடியாது. அதுதான், நிறுவனியின் கொடுமைகளைக் கண்ணுக்கெதிரே அனுபவித்து வருபவர்கள் நாம். நமது கண்டனக் குரலை, நமது ஏடுகளில் அடிக்கடி தீட்டியே வந்துள்ளோம். "மலான் ஒழிக! நிற்பேதம் ஒழிக!!" என்று உரத்துக் கூச்சல் போடுவதோடு உருப்படியான காரியங்களும் எடுக்கப்படவேண்டும் என்பது, நமது அவாவாகும். காங்கிரஸ்காரர்கள், இங்கே கூட்டம் போட்டு கண்டிக்கிறார்கள்! ஆனால், ஐக்கிய நாடுகள் சபையில்? இந்திய சர்க்கார், இது பற்றி தீர்மானம் கொண்டுபோனால் பிரிட்டன் ஆதரவு தருவதில்லை. பிரிட்டனோ, காமன்வெல்த் நாடு! இந்தியாவும் பிரிட்டனும் கூடிக்குலவும் காட்சிகள் அனந்தம்! ஆனால், வெள்ளையர்—சுருப்பர் பிரச்சனை வந்தால், 'இனம் இனத் தோடுதான்' சேருகிறது—நீதியை அடைசியப்படுத்துகிறது. ஆனால், அதுகுறித்து, தேசிய இயக்கத்தார் சிறிதும் கவலைப்படுவதில்லை. விடுதலை விரும்பிகளுக்காக சுதந்திர நாதம் எழுப்பிநீம் தேசிய நண்பர்களின் கவனத்துக்கு வழங்கும்போல இந்த 'மலான் பிரச்சனையை' நினைவுபடுத்துகிறோம். "நீங்கள் ஏன் கலந்துகொள்ளவில்லை?" என்று கேட்கும் தோழருக்கு:— தோழரே நாம் கலந்துகொள்வதை நினைக்கவே அஞ்சுகிறார்கள், தேசிய இயக்கத்தார். காரணம், மலர்னோடு நாம் நின்றுவிடாமல் 'மனுவிடமும்' வந்துவிடுவோம் என்பதால். அந்த அச்சம்தான், நீதி கோரும் பிரச்சனையின்போதும், நம்மை நினைத்து அலறச் செய்கிறது அவர்களை. புண்ணை மறைக்க புனுகு பூச்சம்! வெளியே வெள்ளையும் உள்ளே கருப்பும்!—என்று நாம் கண்டித்து விட்டால்? அந்தப் பயம் தான்.

'சட்ட மறுப்பு' நடைபெறுவது ஆபிரிக்காவில்! ஆனால் சாஸ்திரத்தின் பெயரால் இங்கே நடைபெறும் அநீதி? அதைச் சுட்டிக் காட்டுவோம் நாம், எனும் பயந்தான். ஒரு உத்தரவு! யாராவது ஒருவர் கூறினால் ஒரு சட்டம்!!" என்று பிறப்பிப்பது அழகல்ல—ஒரு அரசாங்கத்துக்கு.

'1952லா? இங்கா?' என்று கேட்டால் இதோ பதில்: திருச்சி மாவட்டத்திலிருந்து இந்த வாரம் வந்துள்ள செய்தி. பார்ப்பனருக்கு—பார்ப்பனரல்லாதாருக்கு என்கிற பேதம், வால்சுடிக்கருகிலுள்ள ஊரில் இடகாட்டிலும் காட்டப்படுகிறதாம். இந்தச் சம்பிரதாய மறுப்புக்கு நாம் கலந்துகொண்டால், காங்கிரசாரையும் அழைப்போமல்லவா? அந்த அம்சம்தான்—நம்மைக் கண்டால் மருளச் செய்கிறது. 'சட்டமறுப்பு—சாஸ்திர மறுப்பு' குறித்து 1946ல் நமது இதழில் வெளியிட்டதை, மீண்டும் கவனப்படுத்துகிறோம். கான்க.]

சம உரிமை கோரி, தென்னாப்பிரிக்காவிலே இந்தியர்கள் சட்ட மறுப்புச் செய்கின்றனர். இலங்கையிலே, சம உரிமை சமசுத்தர்ப்பம் கோரி, தமிழர்கள், சிங்களவர்களின் ஆட்சி ஆதிக்கத்தை எதிர்த்து வேலை நிறுத்தக் கிளர்ச்சி செய்கின்றனர்.

இங்கே, உள்நாட்டிலேயே ஆதிக்கிராவிடர்கள்

சேரிகளில் வாழ்கிறார்கள், தீண்டாதாராக இருக்கிறார்கள் பொது உரிமைகள்கூட இல்லை, ஆனால் சம உரிமைக் கிளர்ச்சிக்கு வசதி இல்லை ஏன்?

இங்கே, பார்ப்பனர் தவிர மற்றவர்கள் கோவிலிலே மூலக்கிரஹம் சென்று சாயியைத் தொட்டுக் கும்பிட முடியாது, பார்ப்பனரே, பூஜைசெய்யும் உரிமை பெற்றுள்ளனர்.

ஆலயத்திலே சம உரிமை கேட்கும் தைரியமும் கிளர்ச்சியை வசதியும், பார்ப்பனரல்லாதார்க்கு இல்லை. ஏன்?

இப்போதும், வைதிகப் பார்ப்பனர், நாம் தொட்டுவிட்டால் தீட்டாகிவிட்டதாகத்தான் கருதுகிறார்கள். பார்ப்பனர் தவிர மற்றவர்கள் மட்ட ஜாதி என்ற திட்டம், சாஸ்திரப்படி ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இதனை எதிர்த்துச் சம உரிமை கேட்கவோ, கிளர்ச்சி செய்யவோ, துணிவும் வசதியும் இல்லை. ஏன்?

மலான் துரையின் சட்டத்தை மீறுவது சலபம்; சனாதனிகளின் சாஸ்திரத்தை மீறுவது கஷ்டம் ஏன்?

மலான், அரசியல் தலைவர்; சனாதனி, பூதேவர்.

இந்தச் சூட்சுமத்தை உணராமல் இன்னும் எவ்வளவுகாலம், காங்கிரஸ் திராவிடர்கள் இருக்கப் போகிறார்கள்?

சட்டமறுப்புக்கு அரசியலாரின் தண்டனை மட்டுமே உண்டு.

சாஸ்திர மறுப்புக்கு, ஆண்டவனின் தண்டனை உண்டு என்று மிரட்டுவார்கள்.

சட்டமறுப்புச் செய்பவன், வீரன் என்று போற்றப்படுவான்; சாஸ்திர மறுப்புக்காரனைப் பாபி என்று தூற்றுவர். ஏன்?

சட்டங்கள் மறுக்கப்பட்டு நிலைமை சரியானால் சனாதனிகளுக்கு அவர்களின் சுகவாழ்வுக்குக் கேடு இல்லை.

சாஸ்திரங்கள் மறுக்கப்பட்டு, நிலைமை மாறினால் சனாதனிகளின் சுகவாழ்வு கெட்டுவிடும். ஆகவே தான், சட்ட மறுப்புக்கு இசையும் பார்ப்பன சமூகம், சாஸ்திர மறுப்புக்கு இசைவதில்லை. தென்னாப்பிரிக்க சர்க்கார், இந்தியரைக் கேவலப்படுத்தும் போக்கு, கண்டிக்கப்படுகிறது, சர்க்காராலும் சசல அரசியல் கட்சிகளாலும்; அந்தச் சட்டத்தை எதிர்த்துக் கிளர்ச்சி நடத்தப்படுகிறது. அந்தக் கிளர்ச்சி பாராட்டப்படுகிறது நியாயம்—அவசியம்—மூக்கியமானதுகூட.

ஆனால் அதேபோல, இங்கே, சேரிகளில் வாழும் பழங்குடி மக்கள், சம உரிமை கோரி, மற்ற உயர் ஜாதிகாரர் வசிக்கும் பகுதியிலே "இடம் தேடும்" கிளர்ச்சி செய்தால், என்ன நடக்கும்? சட்டம் சீறும்—சாஸ்திரம்; சபிக்கும்—நாட்டிலே இரத்தக்களரி ஏற்படும்.

இவைகளை எல்லாம், மத ஆச்சாரத்தின் பேரால் நடத்துகிறார்கள்; சாஸ்திர ஆதாரம் கூறுகிறார்கள்.

சம உரிமைக்காகத் தென்னாப்பிரிக்காவிலே சட்ட மறுப்பு துவக்கும் தைரியம் பிறந்ததுபோல, இங்கு, சம உரிமைக்காக, சாஸ்திர சம்பிரதாயங்களை மறுக்க யாராவது முன்வந்தால் அவன்,

நீசன், பாபி, நாஸ்திகன்

என்று, மக்களாலேயே, எந்த மக்களின் சம உரிமைக்காகப் பாடுபடக் கிளர்ச்சி செய்கிறோமோ, அதே மக்களாலேயே தூற்றப்படுவர்; கண்டிக்கப்படுவர், கல்லால் அடிக்கப்படுவர்.

சட்ட மறுப்பு கலபம்.

சாஸ்திர மறுப்பு கஷ்டம்.

சட்டம் பொது!

சாஸ்திரம் பார்ப்பனரின் தனி உரிமை.

தென் ஆப்பிரிக்காவில், வெள்ளையர் (நம்மை) கருப்பரைக்கேவலமாக நடத்துகிறார்கள். வெள்ளைநாட்டான், வேறு இனத்தான் என்று காரணம் காட்டி. இது, ஜனநாயகத்துக்கு, தேசிய கௌரவத்துக்கு, மனிதாபிமானத்துக்குக் கேடு தருவதாகும் என்று கூறுகிறோம். உண்மை! ஒரு நாட்டான் மற்றோர் நாட்டானைக் கேவலமாகக் கருதுவது, மிகக் காட்டுமிராண்டிக் கருத்து; அந்த ஆணவத்தை எதிர்க்கத்தான் வேண்டும். தென் ஆப்பிரிக்காவிலே அதனை எதிர்க்கின்றனர்; நாம் ஆதரிக்கிறோம் அந்தச் சம உரிமைப் போராட்டத்தை.

அங்கு, வெள்ளையர், கருப்பரைக் கேவலமாக நடத்துகின்றனர், அமெரிக்கர்கள், டக்ரோக்களைக் கேவலமாக நடத்துகின்றனர். இந்தக் கொடுமைகள் ஒழிய வேண்டும் என்று கிளர்ச்சிநடக்கும் இக்காலத்திலே, இங்கே,

இந்துக்கள், இந்துக்களிலே ஒரு பிரிவினரான பார்ப்பனரல்லாதாருக்குச் சம உரிமை தருவதில்லை

இந்துக்களிலேயே ஒரு பகுதி பிரிவினரைக் கேவலப்படுத்துவது தாழ்த்துவது இல்லை.

இந்துக்களிலேயே ஒரு பகுதி பிரிவினரைக் கேவலப்படுத்துவது தாழ்த்துவது இல்லை.

சீனர் சீனமக்களிலே சிலரைத் தீண்டாதார் என்று சிறுமதியுடன் கூறவில்லை. நீக்ரோ, நீக்ரோவை இழிவுபடுத்துவதில்லை.

(6-ம் பக்கம் பார்க்க)

★ விஜயமும்—விஷமும் ★

“அழகான மாது. அவள் யார்?”
“சிறந்த சினிமா நட்சத்திரம், அம்மா!”

“கன்னிப் பெண்ணா? கல்யாணமானவளா?”

“கல்யாணமானவள்தான். இதோ நிற்கிறேன், இவர்தான் அவள் கணவர்”

“இவரா? என்ன உத்தியோகம்.....”

“கணவரும் ஒரு திரை நட்சத்திரம்தான்”

“பெயர்?”

“சுமேஷா”

“சரி, அவளுடைய மற்ற நான்கு கணவர்களுடைய பெயர்கள் என்ன? அந்த எல்லவருக்கும் என்ன தொழில்?”

*
மற்ற நான்கு கணவர்கள்— திகைத்தார் பிரேம்நாத். விழித்தார், அண்மையில் அவரைக் கணவனாகப் பெற்ற பிரபல இந்திய சினிமா நடிகை பீரூராய். அவர்களை, அறிமுகம் செய்துவைத்தவர், சிக்கலான நிலைப்பாட்டில் இருவரையும் மாறி மாறிப் பார்த்தார். கேள்வி கேட்ட அபிமானியோ, இவர்களுடைய சலனம் நிரம்பிய முகங்களைக்கண்டு, விழித்தார்! வேடிக்கையான காட்சி இதைக் கவனித்தவன் எதிரில், மற்ற நால்வர் எங்கே?” என்று மாதொருத்தியைக் கேட்பதில் அதிலும் அவள் சிறந்த ஓர் நடிகை! சினிமா நடிகையென்றாலே, கேலியும் சைக்கலிப்பும் தான் தருவர் — எவரும். ஆகவே, பிரேம்நாத் முகத்தில் அசடுவழிந்ததிலும், பீரூராய் முகத்தில் கோபம் கொந்தளித்ததிலும், விரைவென்ன!

*
இந்த வேடிக்கையான காட்சி, இங்கே, நடக்கவில்லை. அண்மையில் இந்தியாவிலிருந்து அமெரிக்காவுக்குச் சென்று திரும்பியதல்லவா, ஒரு சினிமாத் திரை நடிகை அவர்கள் அமெரிக்க நகரம் ஒன்றிலே பவனி வந்து கொண்டிருந்தபோது நிகழ்ந்தது. சினிமா நட்சத்திரங்களை, அமெரிக்க மாது ஒருத்தி, வரவேற்று உபசரித்தாளாம். அவள்தான், வரவேற்போடு கலந்து, வாதனைமிக்க சூழ்நிலையை உண்டாக்கியிருக்கிறார்! அவளது, கேள்வி கேட்ட, யாவரும் சிறிதுநேரம் அசந்துபோயிருந்திருக்கின்றனர். அறிமுகம் செய்துவைத்தவர், பதைத்துப் போயிருக்கிறார்—விரைவில் விஷம் கலந்துவிட்டாரே இந்த அபிமானியார் எனும் எண்ணத்தில். எனவே, துணிச்சலோடு, அமெரிக்கமாதைக் கேட்டாராம்.

“அம்மா! தங்கள் கேள்வியை இன்னொருமுறை கேளுங்கள்.....”

“பீரூராயின் ஒரு கணவர் பிரேம்நாத். அவருக்கு மேலும் நான்கு கணவர்கள் இருப்பார்களல்லவா? அவர்களுடைய பெயரையும் தொழிலையும் கேட்டேன்!”

“பீரூராய்க்கு, பிரேம்நாதைத் தவிர, நான்கு கணவர்கள் இருக்கிறார்களென்று, தங்களுக்கு எப்படித் தெரியும்?”

“இதென்ன கேள்வி ஒவ்வொரு இந்தியப் பெண்ணுக்கும் ஐந்து கணவர்கள் உண்டென்று படித்திருக்கிறேன்! பலர், அதைப்பற்றி, சொல்லியும் இருக்கிறார்கள்!”

*
“திரௌபதியின்” கதை, அமெரிக்க மாதுக்குத் தெரிந்திருக்கிறது. மகாபாரதக் குறிப்புகளைக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறார், அம்மாது. ஆகவே, “ஐந்து கணவர்கள் ஒருத்திக்கு!” என்று கருதிக்கொண்டிருக்கிறார். அதனாலேயே, பீரூராயின் மற்ற நால்வரைப்பற்றிய ஆவல் கொண்டிருக்கிறார்! இந்த விபரம் அறிந்த

பின்னர், சென்றிருந்த திரையுலக ஜோதியெல்லாம், விழுந்து விழுந்து சிரித்தனாம்—பிறகு விஷயத்தை அமெரிக்க மாதுக்கு விளக்கினார். விரைவான செய்தி இது! நமது பத்திரிகைகளில் பிரபலமாகப் பிரசுரமாகியிருக்கிறது! இந்தத்தகவலை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறோம்—அகில உலகிலும் இந்தியாவின் “ஜோதி” விசுவதாகச் சொல்கிறார்கள். அவர்களுக்கு, அமெரிக்காவுக்கும் இந்தியாவுக்கும் அந்தரங்கத் தொடர்பு அதிகம்! அடிக்கடி விஜயலட்சுமியார் பவனி வருகிறார், அமெரிக்காவில் தூதுவர் உண்டு—அடிக்கடி தூது செல்லும் கூட்டமும் ஏராளம். அமெரிக்காவிலிருந்தும், அடிக்கடி பலர் “விஜயம்” செய்கிறார்கள் இங்கு. சச்சிவேரத்தம், சர். சி. பி. விமானத்தில் பறந்து சென்று அமெரிக்க நகரங்களில் இந்தியக் கலாச்சாரத்தைப் பற்றி முழக்கமிட்டு வருவதாகப் படிக்கிறோம்—பத்திரிகைகளில். ஆனால் அமெரிக்கா, ஐந்து கணவர்களைத் தருகிறது இந்தியப் பெண்ணுக்கு! கேள்வி கேட்ட அமெரிக்க மாது, நமது கண்டனத்துக்குரியவர் அல்ல. அவருக்கு விஷயம் புரியாது! மகாபாரதக்கதைகளைக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறார்—அதை அப்படியே நம்பியிருக்கிறார். அவர் மட்டுமல்லவாம், அநேகமாகப் பெரும்பாலான அமெரிக்கர்கள் அவ்விதமே கருதுகிறார்கள். அவர்கள் கருதுவதில் தவறு காணமுடியாது, நாம்! அவ்விதம், கருதுவதற்குரிய, காரணம் நம்மிடம் தானே இருக்கிறது? “கனிபொன்று கிடைத்ததம்மா!” என்ற குந்தியிடம் கூறினாள், விவிலியன். “அப்படியார் மைந்தா! அண்ணன்யார்களும் தம்பியார்களும் பகிர்ந்துத்தின்னுங்கள்!” என மாதா கூறினாள். “அப்படியே ஆகட்டும்மா!” என்றான் அர்ச்சுனன். தர்மர், பீமன், நகுல், சகாதேவரை அழைத்தான்! பாஞ்சாலியைக் காட்டினாள்—“பங்கு பெட்டுக் கொள்வோம்” என்றான். “இவ்விதம் பாரத காலேட்சபம் நடத்தி, “பாரி” அரங்குன்னின் சகோதர பாசத்தை” என்று முடிக்கும் கதைகளை பாரம்பரை பாரம்பரமாக நாம் கேட்பதால், “அதுகதை” யென்று கருதுகிறோம். புதிதாக இக்கதையைப் படிக்கும் வெளிநாட்டவர், படித்ததை வைத்துத் தானே நம்மையும் மதிப்பிடுவார்—ஆகவேதான் அமெரிக்க மாதின் கூற்று, கண்டனத்துக்குரியதல்ல என்கிறோம். விஷயம் புரியாதவர் அவர்! அதனால்தான், ஆஜ்நாபாகு போன்ற உடலமைப்பு கொண்ட பிரேம்நாத், கேலி சிரிப்போடு இருந்திருக்கிறார்! கேள்வி, விடுத்தவர் அமெரிக்க மாது! இல்லாமலிருந்து, இங்குள்ளோராகியிருந்திருந்தால், என்ன நடைபெற்றிருக்கும்? அடி—உதை—வம்பு—வழக்கு இப்படிபல்லவா வளர்ந்திருக்கும்!

“திரௌபதியை” எண்ணி “பீரூராயை” பார்த்திருக்கிறார், அமெரிக்க மாது. அவருக்கு, இந்தியாவைப்பற்றித் தெரிந்திருக்க முடியாது. அவர் ஒரு அந்நியர்—அதனால், ஒருத்திக்கு ஐவர், என்று கருதியிருக்கிறார். நமது புராணக் கதைகளைப் புதிதாகக் காணும் எவரும், அமெரிக்க மாதைப்போலத் தானே கருதிக்கொள்வர். ஒரு நாட்டின் விழிகள் அதன் மொழியிலுள்ள நூல்கள்தானே! ஜூலியஸ் சீசரைப் படிக்கிறோம். ரோமாபுரியின் கம்பியம் கண்முன் வருகிறது. கிளியோபாட்ராவின் கதைகளைப் படிக்கும்போது, எகிப்து பூயி, தோற்றமளிக்கிறது. ரஸபுலன்—ரஷ்ய மண்ணின் நிலைமை விளக்குகிறது. இவ்விதம், பற்பல நூல்களைப்

படித்தே, ஆங்காங்கு வாழ்வோரின் மரபுகளையும், அவர்தம் நாட்டையும் அக்கண்ணால் பார்க்கிறோம், நாம். அதைப்போலவே, அக்கண்ணாண்டு, அமெரிக்கமாது பார்த்திருக்கிறார்—ஆகவே, “ஐந்து கணவர்கள் ஒருத்திக்கு!” என்று, கருதிக்கொண்டிருக்கிறார். “பிற புருடரை மனதால் நினைத்தாலும் பெண்ணின் கற்புக்குக் களங்கம் வந்துவிட்டது!”—என்று கூறும், தமிழிலக்கியம், நம்மிடம் உண்டு. ஆனால், அதனை, அமெரிக்கமாது எங்ஙனம் அறிவார்! அமெரிக்கா செல்லும் விஜயலட்சுமியாரும், சச்சிவேரத்தம் ராமசாயியும், இந்த இலக்கியத்தைப் பற்றியா, பேசுவார்களா?—இங்கேயே, இதனை “தூது” என்று தள்ளுகின்றனரே! பாஞ்சாலியின் சபதம், சீதையின் வனவாசம். ராமலட்சுமணரின் குணசீசம், அனுமான் சுக்ரீவன் திருவிளையாடல், இவ்விதம் தானே போருமிடமெல்லாம், பேசுகிறார்கள் பாரத புத்திரர்கள்! பேசுவது மட்டுமா?—“இந்தப் பொக்கிஷங்களைத் தான், இந்திய கலாச்சாரம் சேமித்து வைத்திருப்பது” என்றும், முழக்கமிடுகிறார்களே! இவைகளைக் கேட்கும், அமெரிக்கர், என்ன நினைப்பார்?—சில திங்கள்க்கு முன்பு சர்வபள்ளி ராதாகிருஷ்ணன் (இந்தியத் துணைத்தலைவர்) மகாபாரதத்தை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து, அதனை ரஷ்ய மொழியில் தா முயற்சியெடுக்கப் போவதாகப் பத்திரிகைகளில் கண்டோம். மகாபாரதம் மட்டுமல்ல, இதிகாசங்கள் எனும் பெயரால் வழங்கும் வேறு பல நூல்களையும் வெளிநாட்டவருக்குப் படைக்கும் வேலையில், பிரபல அறிஞர்கள், ஈடுபட்டு வருகிறார்கள்—அவை யாவும் இந்தியக் கலாச்சாரப் பொக்கிஷங்கள், என்று பெருமிதம் பேசியவண்ணம். அந்தப் பொக்கிஷங்களைக் காணும், அந்நியர், என்ன நினைப்பார், இந்த உபகண்டத்தைப்பற்றி?—இதுவரை இங்கு வந்து சென்றவர்கள் எல்லாம் என்ன நினைத்திருக்கிறார்கள்! மேயோ வந்தார்—என்ன நினைத்தார்! “பிவ்லிங்கோலஸ்” வந்தார்—என்ன எழுதினார்! விழியில் ஆவலோடு துறைந்த அவர்கள் வெளியேறும்போது கண்ணீரைச் சிந்திச் சென்றனர். அதைக்கண்டு தேசியத் தலைவர்கள், கண்டனக் குரல் எழுப்பினரே தவிர, உண்மையை உணர் மறுத்தனர். அவர்கள் அந்நியர்கள்! முப்பது கோடி மக்கள் வாழும் மாபெரும் நிலப்பரப்பைப் பற்றி மனதில் எண்ணாதெல்லாம் எண்ணிய வண்ணம்தான், வந்திருப்பார்கள். ஆனால், இங்கிருப்பதைக் கண்டதும், இரத்தக்கண்ணீர் சிந்தி, சென்றிருக்கிறார்கள். இதற்கு, யாரைக் குறைகூற முடியும்? சீழ் வடியும் புண்ணைக்கண்டு, உண்மையைக் கூறுவோன்மீது பாய்வதால், புண்ணின் உண்மையை மறைத்து விடவா, முடியும்?—விதவிதமான கதைகள்! அவைகளை விளக்க வேதாந்த கிறிபன்னர்கள்! ஆனால், அத்தனையும் விஷம்—சமுதாயத்துக்குத் தேவையில்லாத சாக் கடை.

“பாரதமா? அது எமது பொக்கிஷம்! கலாச்சாரப் பெட்டகம். கற்பூரம் கொண்டு வா. சாம்பிராணி காட்டு!” என்று கூறும் சூதாணி களும், அவர்களைப் போற்றித் துதிக்கும் பேரறிஞர்களும், இருக்கிறார்கள் இங்கு. ஆகவே, சாக்கடை ஒழியவில்லை! அதைக் காணும் போது அந்நியர், நம்மையெல்லாம் சாக்கடையிலிருந்து வருவோர் என்று கருதுகின்றனர்! அதனால் தான், அமெரிக்கமாது, ஐந்து கணவர்களைத் தருகிறார், நமக்கு. மூட நம்பிக்கை! பத்திப் போதை!—இரண்டும், சூதாணிகளின் சொத்தாக அல்ல, இங்கிருப்பது. அரசு

பீடம் ஏறிய அறிஞர்களின் சொத்தாகவும் இருந்து வருகிறது. உச்சிக்குடியும், மாப்புதலும், தவளைக் குளம் கொண்ட சாத்திரிகளின் சொத்தாக மட்டும் அவை இருந்துவிடுமானால், அந்நியரின் கவனத்தையும் கருத்தையும் அவ்வளவாகக் கவராது. ஆனால், அனைத்தையும் ஆதரிப்போடு, போற்றித் துதிப்போராக இருப்போர், சாதாரணமானவர்களல்ல! சங்கராச்சாரிகளின் பஜனைக்கூத்து சிஷ்யர்களல்ல—அகில உலகும் அறிந்தவர்கள், அரசுபீடத்தில் அமர்ந்திருப்பவர்கள். ஐஸன்ஹோவர் வெற்றி பெற்றதும், “ஆகா! மகிழ்ந்தேன்” என்று தந்தியடிக்கும் ஆச்சாரியர், பக்கத்தில் பாரதமும், பஜகோவிந்தமும் தானே இருக்கிறது. ஆச்சாரியர், உலகக் கண்களுக்குத் தென்பட்டவர். அவரது நிலை, இது! அது மட்டுமல்ல, கடந்த 17-ம் தேதி காசி மாநகருக்கு, இந்தியக் குடியரசின் தலைவர் பிரசாத் விஜயம் செய்தாராம். தலைவர் “விஜயம்” செய்ததும், அங்கிருப்போர் “வரவேற்பு” வழங்குவதும், சகஜமான காரியம்தான். காசி மகாராஜா, ராஜேந்திராருக்கு மரியாதைகள் செய்திருக்கிறார். மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயம்தான்! மக்களுக்காகப் பாடுபட்டு இன்று தலைவராக விளங்கும் ராசேந்திராருக்கு, மக்களையே சந்தித்தறியத் மதோன் மதக் குணம் கொண்ட மகாராஜா மரியாதை செய்தது—குறிப்பிடக் கூடிய செய்திதான். மகாராஜாவின் மரியாதை! ராஜாங்க வளர்வல்ல!—இவ்வளவு கோலாகலமான வரவேற்புகளையும் பெற்ற குடியரசுத் தலைவர், சூதாணிகளின் காலடியணிந்தாராம்! உண்மை, இது. குடியரசுத் தலைவர், அந்தச் சூதாணிகளின் கால்களைக் கழுவிப் பூஜித்தாராம்.

மகாமேரு, மன்புழுக்களை விழுந்து வணங்கிற்றாம்! குடியரசுத் தலைவர் வேதமோதும் 200 சமஸ்கிருத பண்டிதர்களுக்கு மரியாதை செய்தார்.

வேளளிப் பாத்ரீர்த்திலிருந்து தண்ணீரை மோந்து ஒவ்வொரு புரோகிதரின் கால்களையும் கழுவியீட்டு, அவர்களது கெற்றியில் திலகம் இட்டார். ஒவ்வொரு சாஸ்திரிக் கும் கு 11 வீதம் தட்சணை வைத்தார்.

இவ்விதம் “செய்தி” கூறுகிறது. குடியரசுத் தலைவரை, மகாராஜா, வணங்கி வரவேற்றார்! வரவேற்பு அளித்தார்! அதற்கைய குடியரசுத் தலைவரை, சூதாணம் மண்டியிடச் செய்கிறது—தனது கால்களைக் கழுவச் செய்கிறது. அதுவும் ஒருவர் இருவர் அல்லவாம்! யுருது துபேர்! இந்தக் காட்சியைப் படம் பிடித்து, வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பினால், அந்நியர் என்ன நினைப்பார்? சாகுபட்டர் காலடியில் வீழ்ந்த விராதி விராஜைப்போல, காசிப் புரோகிதர்களின் காலடியில் வீழ்ந்து பணிந்திருக்கிறார், குடியரசுத் தலைவர்! முப்பது கோடி மக்களின் முடிசூடா மாணிக்கம்!

இவ்வளவு தூரம், மகிமை இருப்பதாக, அரசாங்கமே காட்டிக் கொள்ளும்போது, சூதாணமும் அதை வளர்க்கும் புரோகிதக் கூட்டமும், நம்மைப் பார்த்து கெக்கலிக்குத்தானே செய்யும்!

இந்த நாட்டில், புரோகித பீடை அழியாமல் வளர்வதற்குக்கும் உறுதுணை, அரசாங்கமே! கால்களின் அரிபாசனையில் வீழ்ந்துப் பதுகாண்.

இவ்வளவு தூரம், இதுமாத்ருக்கிறது வைதிகமும்—அது வளர்க்கும் புராணங்களும்.

அதனால்தான், அந்நியர், அந்த இதுகாசங்களை வைத்தே இந்தப் பூயிநய மதிப்புப் போடுகின்றனர்.

அதன் காட்சிகளில் ஒன்ற்தான், “ஐந்து கணவர்களை!” அமெரிக்க மாது, தந்தது.

விந்தையான

சீன மொழி

சீனமொழிக்கும் இந்திய அல்லது ஐரோப்பிய மொழிகளுக்கும் ஒரு முக்கியமான வித்தியாசம் உண்டு. சீன மொழியில் தனியாக எழுத்து என்று ஒன்றும் கிடையாது; ஒவ்வொரு பதமும் அதில் ஓர் எழுத்தாகும். சித்திரக்கோடுகளே பின்னால் இப்படி எழுத்தாக மாறின. இப்படி மொத்தம் 50,000 சித்திர எழுத்துக்கள் சீனமொழியில் இருக்கின்றன. “இவ்வளவையும் எழுதப் படிக்கத் தெரிந்த அறிவாளிகள் சீனாவிலேயே இன்று எழுபேர்தான் இருக்கிறார்கள்” என்கிறார் பிரபல சீன அறிஞரான லின்யு-டாம். பழைய சீன நூல்களில் இந்தமாதிரி சுமார் 5,000 சித்திர எழுத்துக்கள் உண்டு. இப்போது சீனாவில் எட்டு அல்லது ஒன்பதாயிரம் எழுத்துக்கள் பொது வழக்கில் இருந்து வருகின்றன. அச்சுக்கூடங்களில் இப்படி 6,000 எழுத்துக்களே உபயோகப்படுகின்றன. பொதுவாக 4,000 எழுத்துக்கள் தெரிந்தால் சிரமம் இல்லாமல் சீனப் பத்திரிகைகளைப் படித்து விடலாம். இவைகளுள் ஒவ்வொன்றும் நேரகச எழுத்துக்கள். சீன மக்கள் பேசுவதற்கும் எழுதுவதற்கும் வித்தியாசம் அதிகம். மண்டாரின் அல்லது குவான்-ஹுவா என்ற பேச்சு வழக்கை முதல் முதலில் பிச்சிங் நகரிலுள்ள அதிகாரிகள் வழங்கி வந்தார்கள். இதை ஒரு வரையறைப்படுத்தி, குவோ-பூ அல்லது தேசிய பாஷை என்று பின்னாலவழங்கினார்கள். இப்போது சீனாவில் எழுதப் படிக்கத் தெரிந்தவர்கள் எல்லோரும் இதை சகஜமாகப் புரிந்துகொண்டு பேசி வருகிறார்கள்.

சீனவை ஆறு மொழிவாரிப் பிரதேசங்களாகப் பிரிக்கலாம். இவைகளில் மொத்தம் 70 விதமான பேச்சு வழக்கு இருப்பதைக் காணலாம். சீனாவில் முக்கால்வாசிப்பகுதியில் ‘மண்டாரின்’ எனும் வழக்கை யொட்டி பேசுகிறார்கள். வடக்கே வழங்கிவந்த மண்டாரின் மொழியில் பிச்சிங் பேச்சு, நான்கிங் பேச்சு என்ற இரண்டு கிளைகள் உண்டு. இந்த இரண்டுக்கும் நெருங்கிய சம்பந்தம் இருக்கிறது. ஆனால் பிச்சிங் பேச்சுக்கும் காண்டன் பேச்சுக்கும் உள்ள வித்தியாசம் இங்கிலிஷுக்கும் டச்சுக்கும் இத்தாலிய மொழிக்கும் ஸ்பானிஷ் மொழிக்கும் இருப்பதுபோல் மிக அதிகம். எல்லாம் ஒரு பொது மொழியிலிருந்துதான் தோன்றியிருக்கின்றன; எல்லாவற்றிற்கும் ஒரே மாதிரி எழுத்துத்தான். முதல் முதல் சீனமொழியில் 600 அடையாள எழுத்துக்கள் இருந்தன. இவைதான் அடிப்படை எழுத்துக்கள். இவற்றில் 214 எழுத்துகளைத் ‘ஜீவீ’ எழுத்துக்கள் (Radicals) என்கிறார்கள்; அதாவது, இன்று வழங்கும் சீனமொழிக்கு இவை மிக மிக அவசியமானவை. ஒவ்வொரு பதத்துக்கும் கருத்துக்கும் தனித்தனி அடையாளம் உண்டு. சிற்சில விசேஷச் சொற்களைக் குறிக்க இன்னும் சில அடையாளங்களைச் சேர்த்து இவற்றைச் சீர்திருத்தி வந்தார்கள். பொதுவாக ஒலி வேறுபாட்டைக் குறிக்க இந்த மாறுதல்கள் ஏற்பட்டன.

சீனாவில் கி. பி. 16-ம் நூற்றாண்டில் கிறிஸ்துவப் பாதிமார் மதப் பிரசாரம் செய்ய வந்தார்கள். சீன மொழியைக் கற்றுக்கொள்வது மிகவும் சிரமமாக இருக்கவே ரோமன் விபியில் அதை எழுதத் தொடங்கினார்கள். முதலில் சீன அறிஞர்

களில் சிலருக்கு இது பிடிக்கவில்லை. ஆனாலும் அநேகம்பேர் இதில் சிரத்தை காட்டினார்கள். நாளடைவில் சீன அறிஞர்களே நாடு முழுதும் இதற்கு ஆதரவு தேட இயக்கம் ஒன்று ஆரம்பித்தார்கள். ஐரோப்பியர்களும் இதில் ஈடுபட்டு உழைத்தார்கள். 1943-இல் அமெரிக்கப் புரோபஸரான கென்னடி என்பவர் ‘யேல்’ முறையை வழக்கில் கொண்டுவந்தார். அதற்கு முன் இருந்தது ‘வேடு’ முறை. ஆனாலும் சீன விபியை தனியாகக் கற்றுக் கொண்டுதான் ஆக வேண்டும். ஏனென்றால், சீன இலக்கியமே அதில்தான் இருக்கிறது.

எவ்வளவு கஷ்டமான மொழியையும் பழகப் பழகச் சுலபமாகக் கற்றுக்கொண்டு விடலாம். ஆனால் அதை முறை தெரிந்து கற்றுக் கொடுக்கவேண்டும்; கற்றுக்கொடுப்பவனுக்குத் திறமை, கற்றுக்கொள்வவனுக்குச் சிரத்தை இரண்டும் வேண்டும். பயிற்சிபெற்ற ஆசிரியரிடம், பிச்சிங் பேச்சில் உள்ள 5,000 எழுத்துக்களையும் டீச்சரிப்புத் தவறாமல் கற்றுக்கொள்வதற்குச் சுமார் 15-வருஷ காலமாவது ஆகும். எல்லா எழுத்துக்களையும் கசடறக் கற்பதென்றால் நிச்சயமாக 25-வருஷம் பிடிக்கும். ஒரு சீனக்காரன் இப்படித் தன் சொந்த பாஷையைக் கற்பதற்குள் இந்தியன் ஒருவன் வெகு சுலபமாக இந்தியாவில் வழங்கும் எல்லா மொழிகளையும் கற்றுக் கொண்டுவிட்டமுடியும்!

சீன சரித்திரம், மதம், இலக்கியம், அரசியல், சமூகம், மொழி இவை சம்பந்தமாக ஆங்கிலத்திலே சீன அறிஞர்களும் ஐரோப்பியரும் பல நூல்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். இவைகளை ஒழுங்காகப் படித்து முடிப்பதற்குப் பத்து வருஷகாலமாவது ஆகும். அதோடு சீன எழுத்திலும் மொழியிலும் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தால் மூலத்திலேயே படித்து விஷயங்களை நன்றாக அறிந்து கொள்ளலாம்.

கைல்ஸ், பிரான்ட், ராக்கிஸ், கார்ல்கிரென், பில், வாட்டர்ஸ் போன்ற ஐரோப்பிய அறிஞர்கள் சீனமொழி சம்பந்தமாக மிகவும் அக்கரையோடு ஆராய்ந்து பல அரிய விஷயங்களை வெளியிட்டார்கள். அதனால்தான் பழைய சீன நாகரிகம், கலாசாரம் இவற்றின் மேன்மையை நாம் உணர முடிந்தது. மேல்நாட்டில் படித்துவிட்டுத் திரும்பிய சீனர்களும் இந்தத் துறையில் ஈடுபட்டு உழைத்தார்கள். இந்தியாவுக்கும் சீனாவுக்கும் 2000 ஆண்டுகளாகக் கலாசாரத் தொடர்பு இருந்தால், சீன மொழியில் தேர்ச்சி பெற்ற இந்தியர் ஒருவர்கூட இப்போது இல்லை என்றால் பாருங்கள். இப்போதுதான் ஏதோ சில பேர் இந்த ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். சீன மொழியிலும் விபியிலும் ஓரளவு தேர்ச்சி பெறவே வருஷக்கணக்காகும்! இந்திய சர்க்கார் சீனாவுக்குச் சில மாணவர்களை அனுப்பிவைத்தார்கள். அவர்கள் ‘யேல்’ முறையில் சீன மொழியைக் கற்றுக்கொண்டு இரண்டு வருஷத்தில் திரும்பி வந்துவிட்டார்கள். ஆதி காலத்தில் சீனாவுக்குப் போயிருந்த பிச்சுக்கள் பலர் சீன மொழியில் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தார்கள். வடமொழியிலுள்ள மகாயான பௌத்த நூல்களை அவர்கள் சீனத்தில் மொழிபெயர்த்தார்கள். அந்நியரின் படையெடுப்பாலும் காலப்போக்கிலும் இந்தியாவில் இருந்த அவற்றின் வடமொழி மூலங்கள் காணாமற் போய்விட்டன.

சீனாவில் குடியரசு ஸ்தாபிதமான போது டாக்டர் ஹுஷி, ஜேம்ஸ் யென் என்ற இரண்டு சீன அறிஞர்கள் சீன மொழியைச் சீர்திருத்தி அமைக்கப் பெரிதும் பாடுபட்டார்கள். ‘பாய்-ஹுவா’ என்ற பேச்சு வழக்கை ஆதரித்து அவையே இலக்

கிபத்துக்கும் உரைநடைக்கும் பொதுவாகப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று அவர் பிரசாரம் செய்து வந்தார். சீனாவில் எழுத்து வழக்கு ஒன்றே என்றாலும், இலக்கிய நடை என்றும், சாதாரண வசன நடை என்றும் இரண்டு நடைகள் வழக்கில் இருந்தன. பெரும்பாலான மக்களுக்கு எழுத்தறிவூட்டப் ‘பாய்-ஹுவா’ மிகவும் பயன்படும் என்று அதை ஆதரித்தவர்கள் பிரசாரம் செய்துவந்தார்கள். 1,000 எழுத்தாளர்களைக் கொண்டு இப்படி ஓர் இயக்கத்தை ஜேம்ஸ்யென் தொடங்கினார். சர்க்கார் இதை ஆதரித்தாலும் பொதுமக்களின் அபிப்பிராயம் இதற்குச் சாதகமாக இல்லை. பெருவாரியாக மக்களுக்கு எழுத்தறிவூட்டச் சீன விபி பயன்படாது என்று பலர் வாதித்தார்கள். கடைசியில் ஹுஷி என்ற அறிஞரே, “ஏதோ சில அறிவாளிகளுக்குத்தான் இது பயன்பட்டதே தவிர மற்றப்படி பிரமாதமாக ஒன்றும் சாதிக்க முடியவில்லை” என்று சொல்லிவிட்டார்.

இதே சமயத்தில் சோவியத் யூனியனில் இருந்த சீன அறிவாளிகள் சிலர், ரோமன் விபியை ஆதாரமாகக்கொண்டு ‘லின்-வென்ஸ்’ என்ற புதிய விபியைச் சிருஷ்டித்தார்கள். ருஷியாவிலுள்ள சீனர்களுக்காக இந்த விபியில் பாடப்புத்தகங்கள் வெளியிட்டார்கள். சீனாவில் தேசிய சர்க்கார் ஆட்சி புரிந்தபோதே இந்த இயக்கம் பாவத் தொடங்கியது. ஆனால் சீன சர்க்கார் இதைத் தடுத்து இந்த விபியில் வெளியான புத்தகங்களைப் பறிமுதல் செய்துவிட்டார்கள். இந்த இயக்கத்தை நடத்திய அநேகம் தலைவர்களைச் சிறையில் அடைத்தார்கள். பிரதானத் தலைவர் ஒருவரைச் சிலர் சுட்டுக் கொன்றுவிட்டார்கள். ஆயினும், இந்த இயக்கத்தைச் சீன விபி எழுதுவதில் நிபுணரான ஹுஸான் போன்ற அறிஞர்கள் ஆதரித்தார்கள். “பழைய விபி நீடித்தால் சீன நிச்சயமாக அழிந்துவிடும். ஆகவே, மக்களுக்கு எழுத்தறிவூட்ட வின்-வென்ஸ் விபியே சிறந்தது. சீன விபியைக் கற்றுக் கொள்வதற்கே வருஷக்கணக்காகிறது. இதற்காகப் பணச் செலவும் ஏராளமாகப் பிடிக்கிறது. பெரும்பாலான மக்கள் ஒருநாளுக்கு 13-மணி நேரங்கூட வேலை செய்யவேண்டியிருக்கிறது. நேரமும் இல்லை; கையில் பணமும் இல்லை. இந்த நிலையில் சீனவிபியை அவர்கள் எப்படி கற்றுக்கொள்ள முடியும்? ஒலிவடிவுக்கு ஏற்றப்படி வரிவடிவு அமையவேண்டும். மக்கள் விரும்புவது இதுவே” என்று ஹுஸான் வாதித்தார். மதாம்சன்-யாட்லென் டாக்டர் சன்-போ, டாக்டர் சென் போன்ற சீன அறிஞர்களும் இதை ஆதரித்தார்கள்.

இன்று சீனாவில் உள்ள 45 கோடி மக்களில் 93 சதவிகிதம் பேர் எழுதப் படிக்கத் தெரியாதவர்கள். இவர்களுக்கு எழுத்தறிவூட்டி, சீனாவில் ஒற்றுமை ஏற்படுத்துவதே இந்தப் புதிய இயக்கத்தின் நோக்கமாகும். கம்யூனிஸ்ட் சீனாவில் இந்த விபி அமலுக்கு வந்தால் இலக்கியம் கலாச்சாரம் இந்தத் துறைகளிலும் சோவியத் ருஷியா அங்கே செல்வாக்குப் பெற்று விளங்குவது நிச்சயம். [“மஞ்சரி”]

சேலம் மாவட்ட தி. மு. க கூடேறிது. சேலம் மாவட்ட தி. மு. கழகக் கூட்டம் செவ்வாய் பேட்டை வாசகசாலைத் தெரு கழக இல்லத்தில் 28-11-52 வெள்ளி மாலை 3-மணிக்கு நடைபெறும். மாவட்டப் பிரதிநிதிகளைக் கலந்துகொள்ள வேண்டுகிறேன்.

குறிப்பு:- உறுப்பினர் ரசீது கணக்கு விபரத்தோடு வரக்கோருகிறேன்.

ப. ராமலிங்கம், துணைச் செயலாளர்.

ஐஸனோவர்

அமெரிக்காவில் காண்காஸ் மாகாணத்திலுள்ள அபிலின் எனும் நகரத்தின் சுற்றுப்புறக் கிராமம் ஒன்றில் ஒரு எளிய குடும்பத்தில் ஐஸனோவர் பிறந்தார். இவரது தந்தை ஒரு பாற்பண்ணையில் ஊழியராக இருந்தார். இவர் பெற்றுவந்த ஊதியம் குடும்பச் செலவிற்கே போதுமானதாக இல்லை.

தளபதி ஐஸனோவருடன் பிறந்தவர்கள் ஆறு பேர்கள். இவர்கள் அனைவரும் ஆண் குழந்தைகள். இவர்களது தந்தை தம் மூன்று ஏக்கர் நிலத்தில் இவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு பகுதியை ஒதுக்கி அதில் விவசாயம் செய்யும்படி ஏற்பாடுசெய்திருந்தார். ஆனால் இதன்மூலம் கிடைக்கும் வருவாய் இவர்கள் குடும்பச் செலவுக்குப் போதுமானதாக இல்லாததால், இவர்கள் தங்கள் ஓய்வு நேரங்களிலும் வெளியிடங்களிற் பாய் வேலை செய்தனர்.

இவர்கள் கல்வி பயிலவேண்டும் என்று விரும்பினர். ஆனால், அனைவருக்கும் பள்ளிக்கூடம் கட்டணம் கட்டுவதற்குப் போதுமான வருமானம் இல்லை. ஆகவே இவர்கள் ஒவ்வொருவராகப் பள்ளிக்குச் சென்றனர்.

தளபதி ஐஸனோவர் இராணுவக் கல்வி நிலையத்துக்குச்சென்று கல்வி பயின்றார். இக்கல்வி நிலையத்தில் பட்டம் பெற்றபின் இவர் இராணுவத்தில் சேர்ந்தார். தம் திறமையினாலும் சலியாத உழைப்பினாலும் இவர் படிப்படியாக உயர்ந்த பதவிகளை அடைந்து வந்தார். இரண்டாவது உலகப்போரில் இவர் மேற்குப் போர்முனையில் மேற்கத்திய நாடுகளின் இராணுவங்களுக்குத் தலைமைத் தளபதியாக இருந்து வெற்றியும் தேடிக்கொடுத்தார். இதனால் இவருக்கு அமெரிக்கமக்களிடையே மதிப்பு அதிகரித்தது.

போர் முடிந்தபின்பு ஐஸனோவர் ஓய்வு எடுத்துக்கொண்டு விவசாயத்தில் ஈடுபட விரும்பினார். இதற்காக இவர் ஒரு தோட்டம் வாங்கினார். அதில் பண்ணை வேலையைத்தொடங்கினார்.

இந்த நேரத்தில் மேற்கத்திய நாடுகளுக்கும் ருஷிய நாடுகளுக்கு மிடையே வாய்ப்போர் வலுத்து ஒவ்வொரு நாடும் இராணுவ வலிமையை அதிகரிக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. அப்பொழுது ஐஸனோவரைத் தமது இராணுவ ஆலோசகராகக் குடியரசுத் தலைவர்ட்ருமன் நியமித்தார். பின்பு வட அத்தலாந்திக் ஒப்பந்த அமைப்பு நிறுவப்பட்டது. தளபதி ஐஸனோவர் வட அத்தலாந்திக் பகுதித் தலைமைத் தளபதியாக நியமிக்கப்பட்டார்.

அமெரிக்காவில் குடியரசுத் தலைவர் தேர்தல் வந்தது. கடந்த ஐந்து தேர்தல்களிலும் தோல்வியடைந்து வந்த குடியரசுக்கட்சி இத்தேர்தலில் எவ்விதமானவது வெற்றி பெற்று விடவேண்டும் என்று விரும்பியது. ஆனால் தேர்தலில் நிச்சயமாக வெற்றி பெறக்கூடிய ஒருவர் கட்சியில் இல்லாததால் ஐஸனோவரை இக்கட்சியின் சார்பில் போட்டியிடும்படி கட்சி முக்கியஸ்தர்கள் வற்புறுத்தினர். அதன்பேரில் ஐஸனோவர் இத்தேர்தலில் போட்டியிட்டு வெற்றிப் பெற்றுள்ளார்.

ஐஸனோவருக்கு இப்பொழுது வயது 62.



சிறுகதை

ஏமாற்றம்

அண்ணம் [

“டேய், ஒதுங்கு!” “எட்டிப் போடா!” என்று மிரட்டும் எஜமான்களின் உயிர் போய்விட்ட பிறகு, அவர்களை வாட்டி வதைக்கும் உத்தேசம், வீரனுடையது. அடி—உதை—குத்து—அதட்டல்; இப்படி வேதனைப்படுத்தியவர்களைப் பார்க்கும்போதெல்லாம், “கடைசியில் என்னிடம்தானே வாணும்? கம்பாலே, தூக்கியெறியறேன்! பாதி வேகாமலே செய்யறேன்! நிற்கும் கழுக்குக்கும் உன்சைையைப் படைக்கிறேன்!” என்று மனதுக்குள், சொல்லிக்கொள்வான்.

வீரனை, ‘வெட்டியான்’ என்றே, அழைப்பார், ஊரார். அவனோ, தன்னை ‘சுடுகாட்டு ராஜா’ என்று சொல்லிக்கொள்வான். வாலிபவயது தான். ஆனால், உலகத்தின் வசிகாங்களைப் பெறும், வாய்ப்பு பெற்ற வனல்ல. பிணங்களைப் பார்த்துப் பார்த்தோ, என்னவோ, அவனுக்கு இந்த உலக ஆசைகளைப் பற்றி அவ்வளவாகச் சிரத்தையுடையது — சிரத்தையெடுத்தாலும், அவைகள் கிடைக்குமோ, கிடைக்காதோ? குளிப்பதும், துண்டைத் துவைத்துக் கட்டிக்கொள்வதும், நண்டு நத்தைகளைத் தேடிக்கொண்டுவருவதும் வீராயின் கண்டிப்புக்குப் பயந்ததான். வீராயி, அவன் மனைவி. நாலு வீட்டில், ‘சாணி’ யெடுத்து, ‘தண்ணி’ வாங்கிப் பிழைப்பவள்! நாயினும் கீழாய் நடத்தப்படும், கோடிக்கணக்கான ‘இரண்டு’ கால் பிராணிகளில் அவளும் ஒருத்திதான் என்றாலும், இளம் வயசாச்சே! இருதயமும் இருக்கிறதே. அக்கம் பக்கத்தாரைப் போல, தன் புருசனும் இருக்க வேண்டுமென்று, எண்ணமலிருப்பாளா? அதனால்தான், அவனை, நச்சரித்துக் கொண்டிருந்தாள்.

“ஐயே, மூஞ்சியைப் பாரு. காட்டாடாமா. மீசையும் தாடியும் ஏன், மச்சான். எத்தனைநாளா, சோல்றேன். கேக்கிறாயா? நீ! அம் பட்டகார ஐயாவைக் கேட்டு, கத்தி வாங்கி, முகத்தைச் சீரெச்சுக் கிட்டுவா!” என்று, அன்றும், எச்சரித்தாள். “ஆகட்டும், வீராயி!” என்று சோகத்தோடு, பதில் கூறி விட்டு, புரண்டு படுத்தான், வீரன். வீராயி நினைத்ததுபோல், ‘அம் பட்டகார ஐயா’, அவன் போய்க் கேட்டதும், கத்தியைக் கொடுத்து விடமாட்டாரே! அவரிடம் இருப்பது, இரண்டே கத்திகள்தான். ஒன்று கிராமத்தாருக்கு! மற்றொன்று பள்ளப்பறைக்கு! அந்த இரண்டு கத்திகளும்தான், அவரது மனைவி மக்களுக்கும் அவருக்கும், ‘கற்பக வீருட்சம்’ மாட்டுக்கு வைக்கோல், மனைவிக்குச் சேலை, குடிசைக்குக் கீற்று, இத்தனையையும் ‘அந்த கத்திகளை’ கொண்டுதான், அவர் தேடிக்கொள்வனேண்டும். அவைதான், அவருக்கு, வயல்—தோட்டம்—துறவு, எல்லாம். அந்தக் கத்திகளில் ஒன்றை, காகில்லாமல் தவிக்கும் வீரனுக்குத்தான், அவர் என்ன கர்ணனா! அல்லது குமணனா! சராசரி மனிதரானே? அதனால்தான், அவரை, காகில்லாமல் அண்டத் தயங்கினான், வீரன். நாலாண்டுகொடுத்தால், கத்தியைத் தருவார்—அல்ல!—அல்ல!—தூக்கிப்போடுவார். பள்ளப்பறைக்கு, கத்தியை ‘வாடகைக்குத் தரும் போது, அவ்விதம் செய்யவேண்டுமென்பது, அவர் மறக்காமல் வைத்திருக்கும், கலை. அம்பட்டகார ஐயா, அரைமணிக்குள், ஆறுபேரை அழகு படுத்திவிடுவார். அது, வீர

னால் முடியுமா! அல்லது, அவர்தான், வீரனுக்குச் செவ்வாயா? அவர், நாலித குலம்—இவன் பறையனாயிற்றே! அவனையும் அழைத்து, தொட்டு, கூடியம் செய்வதென்றால் ஆகிர காரியமா! கிராமத்தார்தான் விடுவார்களா! அதனால்தான், பள்ளப்பறைக்கென, தனிக் கத்தியும், அவர்களுக்கு வாடகைக்குத் தருவதுமான, முறையைக் கைக்கொண்டார். அந்த வாடகையைக் கொடுத்து முகத்தை அழகுபடுத்திக் கொள்வதென்றால், நாலாண்டு வேண்டும்! எங்கே, போவான், வீரன்? — இதை யெண்ணிக் கொண்டே, புரண்டுபடுத்த அவன் காதுகளில், வயல் காகுகளைத் தாண்டி, குடியானவர் தெருவிலிருந்து வந்த கூக்குரல், காதிப்பட்டது.

* * *

“ஐயோ, அஞ்சம்மா! யாடி, எனக்கிருக்கா? மலை போலே வாழ்ந்து, மஞ்சளோடு போறியே!”

“அஞ்சம்மா போயிட்டா, எங்க வீட்டு விளக்கு அணைஞ்சுடுமே அண்ணே. சின்னஞ்சிறு கதிரண்டையும் வச்சுக்கிட்டு, எப்படிண்ணே, காலம் ஒட்டுவேன்? தம்பிக்கு அவமேலே உசிரு. சண்டாளத்தெய்வம் எங்கத்தையிலா கை வைக்கணும்!”

அழகுரல் — ஒப்பாரி, மணியகாரர் வீட்டிலிருந்து வந்துகொண்டிருந்தது. அய்யப்பனோ, கண்களில் வழியும் நீரைத்துடைத்தவண்ணம், உள்ளே பார்ப்பதும், வெளியே ஊரையிடும் நாயை விரட்டிச் சொல்வதுமாகத் துடித்துக்கொண்டிருந்தான். அவனது ஆசைமனைவி அஞ்சம்மா படுக்கையில் கிடந்தாள். நாடி

பார்த்த வைத்தியர், நாலுக்கை வைத்துப் போய்விட்டார். அதனால்தான் அவ்வளவு துக்கம். சிறு குழந்தைகள் இரண்டும், தாத்தாவின் மடியிலே படுத்தவண்ணம் சஞ்சலம் நிரம்பிய இவ்வுலகத்தையே மறந்து, தூக்கிக்கொண்டிருந்தன. பணக்காரர் இதயம்போன்ற காரிருள், அரசோச்சிக்கொண்டிருந்தது, அந்தக் கிராமத்தில். பக்கத்து குளம் குட்டைகளிலிருக்கும் தவளைக்கூட்டம், இரவின் பயங்கரத்துக்குப்பக்க வாத்யம் வாசித்துக்கொண்டிருந்தன—பணக்காரர் வீடுகளில் பக்கமேளம் தட்டும் படாடோபக்காரர் களைப்போல். எங்கோ, ஓரிரு வீடுகளில், ‘மினுக்’ ‘மினுக்’ என்று லார்தர் வெளிச்சம். மணியகாரர் வீட்டு மருமகளுக்குக் கடுமையாயிருக்கிறதென்பதால், அய்யப்பனுக்குத் துணையாகவும், ஆறுதல் சொல்லிக்கொண்டும் இரண்டு மூன்று பெரிய மனிதர்கள் துருந்தார்கள். வில்வண்டியில் மாடுகளை இழுத்துப் பூட்டிக் கொண்டிருந்தான், தலையாரி. “டவுனுக்கு ஓடு. டாக்கரை அழைச்சிக்கிட்டு வா! அர்த்த ஜாமம் ஆச்சேன்னு பார்க்காதே!” என்று அங்கிருந்த ஒருவர், அவனுக்கு உத்தரவிட்டுக் கொண்டிருந்தார். “ஜல—ஜல—ஜல—ஜல” என்ற சலங்கைச் சப்தம் எழும்பு; கொம்புமாடுகள், பாய்ந்தன. அந்தச்சப்தத்தைக்கேட்டான் வீரன்! வீராயியை எழுப்பினான். விஷயத்தைச் சொன்னான். “சரி தான்—போய்டும்” என்று, சர்வசாதாரணமாகப் பதிலளித்தாள், “சீக்கிரம் படு மச்சான்! விடியற்காலையிலே போகவேண்டியிருக்கும்” என்று வேறு, அவசரப்படுத்தினான். மண்டிக்கிடந்த தாடியை மீசையை, ஒருமுறை தடவிப்பார்த்துக்கொண்டான். தரையிலே படுத்தவாறே, எட்டும் நாலும் பன்னெண்டு — ஒருபடி அரிசியாவது தேறும் — முழுத்துண்டை முழுத்

துண்டா போடச் சொல்லணும்—மணியகாரர் வீட்டுப்பிணம்—கேட்ட பணம் கிடைக்கும் — இவ்விதம் கணக்குப் போட்டுக் கொண்டான். அவனையறியாமலே, புன்சிரிப்பு ஒன்று மலர்ந்து மறைந்தது அவனுக்கு, இதுபோன்ற பிணங்கள், வழக்கமாக வருவதில்லை. எப்போதாவதுதான் இது போன்ற ‘அதிர்ஷ்டம்’ வரும். பெரிய இடத்துப் பிணம் என்றால், கைக்கு நாலு அஞ்சுக்கிடைக்கும்! அந்த ‘நாலு அஞ்சு’ மீது, அவனுடைய தவணம் பதிந்தது. மணியகாரர் வீட்டிலே, அய்யப்பனும் சொந்தக்காரரும் துடித்துக் கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் அழகுரல், அநிகமாரும் போதெல்லாம், வீரனுக்குத் துக்கம் வராத “ஒரு வேளை நமக்கு ஆள்விடாமல், பக்கத்துப் பக்கிரியை அழைத்துக் கொள்வார்களோ?” என்று, திடீரென, ஒரு சந்தேகம் மலர்ந்தது. “அதெப்படி? நான்தானே, இந்த ஊருக்கு, வெட்டியான் விடுவேனா! பார்க்கிறேன் ஒரு கை!” என்று, மனதுக்குள்ளே, பதில் சொல்லிக் கொள்வான். இவ்விதம் அடுத்தநாள் ‘வருமானம்’ குறித்து கணக்குப் போட்டுக்கொண்டிருந்த, அவன் மனதில், பல எண்ணங்கள், அலைமோதலாயின. சக்கிலிச்சப்பாணி—குசத்தெரு குப்பு—நாலிதன் நாகப்பன்.....ஒவ்வொரு வரைப்பற்றிய நினைப்பும், உருண்டோடலாயின.

“நாலித நாகப்பனுயாலிடம், நாலு வை விசிலிட்டு, கத்திவாங்கி, முதலில் முகத்தைச் சீரெத்துக் கொண்டு, வீராயிடம் காட்டணும்!”

“அப்போ, அவளுக்கு எவ்வளவு சந்தோசம் வரும்?”

“அதோட, குசவிட்டு குப்புச்சாமிஜயாக்கிட்ட போயி, இரண்டரை வைக் கொடுத்த நல்ல பாணியா ஒண்ணு வாங்கிவாணும்! எத்தனை

நாளா, பழம்பாணியிலேயே, தண்ணி மொண்டுவாறா, வீராயி?”

“சக்கிலியண்ணை அழைச்சு கிட்டு வந்து, அரிசிச்சோறு ஆக்கிப்போடணும்—”

இவ்வித இன்பக்கனவுகளில், ஆழ்ந்துகிடந்த வீரனுக்கு, சக்கிலியும் தானும், அன்றோர் நாள் பேசிக்கொண்டது கவனத்துக்கு வந்தது.

“சக்கிலியண்ணை எப்படியிருக்குது, தொழில்?”

“உன்தொழில் ஆகுமா, வீரா? உயிரோடு உலவாங்க, செருப்பில்லாமல், வாழலாம்! ஆனால் உயிர்போனவங்க உடல் நீ இல்லாமல், வேகாதே!”

சக்கிலியண்ணன், சொன்னது உண்மைதான்! எவராயிருந்தாலும் நானில்லாமல் முடியாது! — இவ்விதம் எண்ணினான், வீரன். இந்த இன்பக் கனவுகள்தானே, இது போன்ற மனிதப் பிறவிகளை, உலகில் வாழும்படிச் செய்கிறது! அந்தக் கனவுகளிலேயே சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்தான்—வீரன்.

* * *

காலை மலர்ந்தது! புள்ளினங்களின் ஒலி, கதிரோன் தாவி வரும் நெல்மணிகளின் அமகு, காற்றில் அவை அசைந்தாடுமபோது எழும்பும் சலசலப்புச் சப்தம், குடிசையின்மீது தாவிக்கிடக்கும் பறங்கிப் பூ... இவை எதையும் ரசிக்கவில்லை வீரன். “அழகுரல் வருகிறதா?” என்று கவனித்தான். தெருவிலிருந்து எவ்விதக் குரலும் வரவில்லை! வீராயியை அழைத்தான்—விசாரிக்க. அவன் தனது ‘காலை உத்தேசத்துக்குப் போய்விட்

டான். எனவே, எழுந்தான்! “ஏன் அழகுரல் கேட்கவில்லை! ஒருவேளை கிழைத்துவிட்டார்களோ? — இல்லை! எல்லோரும் அழகு சப்தம் கேட்டதே. பாபமி! அந்த அம்மா போய்விட்டா, அந்த குழிம்போ தத்தனிக்கும்... அப்படியானா, தாடியைச் சூலாமி?... செத்திருப்பாங்க! நமக்கு ஆள் எகும்...” இவ்விதம் சிந்தித்துக்கொண்டே, குடியானவர் தெருவை நோக்கிப் போய்க்கொண்டிருந்தவன் கண்ணில், சக்கிலி திதண்டான். அவனை, விபரம் கேட்டான். சக்கிலி, சிரித்துக் கொண்டே சொன்னான், “நொரத்திரியிலே டாக்கர் வந்து, அந்த அம்மாவைப் பிழைக்கவச்சட்டாரு, உனக்கு வேலையில்கி!”

வீரனின் முகத்தில், ஏமாற்றம் குறி தோன்றியது. கட்டிய கோட்டைகள், தூள் தூளாயின. குடியானவர் விதியைப் பார்த்தான். குழந்தைகளைத் தோளில் போட்டுக் கொண்டு மணியகாரர் வந்துகொண்டிருந்தது, கண்ணுக்குத் தெரிந்தது. குழந்தைகளைக் கண்டதும், அவன் மனதுக்குள் என்னமோ போலிருந்தது! காலைக் கதிரவனின் வெயிலில் உட்கார்தான் — குளிரைப் போக்கிக்கொள்ள! அவனை அறியாமலே அவன் கை, முகத்தில் வளர்ந்துகொண்டிருந்த தாடியைத் தடவிக்கொண்டிருந்தது!!

★

நடக்க இருப்பவை

திருமணம்: நமது நண்பரும், ‘வாரச் செய்தி’ துணை ஆசிரியருமான சாமி-பழநியப்பன், தோழியர் கமலாவை, 27-11-52 வியாழன் காலை, பொன்னமாவதி புதுப்பட்டியிலுள்ள தனது இல்லத்தில், காரைக்குடி சப்ஜில்லாடார் சி. சுப்பையா தலைமையில் வாழ்க்கைத் துணையாக ஏற்பார்.

சென்னை: (13வது வட்டம்) மண்ணடியில் 26-11-52 புதன் மாலை இரா. நெடுஞ்செழியன், காஞ்சி-கலியாணசுந்தரம், அ. பொ. அசு, சத்தியவாணிமுத்து பேசுவார்.

வேலூர்: (வ. ஆ.) 23-11-52 ஞாயிறு மாலை கோட்டை வெளியில் சி. பி. சிற்றாசு. கே. எ. மதியழகன், போளூர் சப்ரமண்யம், ப. உ. சண்முகம், புலவர் கோவிந்தன், முல்லை-வடிவேல், சொற் பொழிவாற்றுவார்.

பம்பாய்: நவ. 15, 16 தேதிகளில் நடைபெறவிருந்த தி. மு. க. 3வது ஆண்டு விழா. நவம்பர் 29, 30 சனி ஞாயிறுகளில் நடைபெறும். முகருணாநிதி, என். வி. நடராசன் கலந்துகொள்வார்.

குடியேற்றம்: 23-11-52, ஞாயிறு மாலை கே. ஜி. அண்ணாமலை தலைமையில் கலைஞர் மு.கருணாநிதி, நடிப்புப் புலவர் கே. ஆர். ராமசாமி சொற் பொழிவாற்றுவார்.

★

“தேனி”

15-11-52 மதுரை உதவி முதல்வகுப்பு மாஜிஸ்திரேட் தியாகராச அய்யர் முன்னிலையில் நடைபெற்ற தேனிகலவர் வழக்கு 28-11-52க்கு ஒத்திவைக்கப்பட்டது. இன்னும் 24 சாட்சிகள் விசாரிக்கப்படவேண்டும். நமது சார்பில் மதுரை வழக்கறிஞர் பி. எஸ். உஸ்மான் பி. எ., பி. எஸ்., காந்திதாஸ் பி. எ., பி. எஸ். ஆகியோர் ஆஜராகியிருந்தனர்.

கவனிக்க

சமூக சம்பந்தமான எவ்வித செய்திகளும், தலைமைக் கழகத்துக்கே அனுப்பவேண்டும். தலைமைக் கழகம் அனுப்பித்தரும் செய்திகள் மட்டுமே, நமது இதழில் பிரசுரிக்கப்படுகின்றன.

1-ம் பக்க தொடர்ச்சி

றிச் சுழற்றி, எத்தகைப் கோவில்களையும் தாலாம். ஆனால், அவரது மேலிடமான டில்லியின் நிதியமைச்சர் இருக்கிறாரே, அவரே இந்தக் கோவில்களுக்குப் பதில் தந்திருக்கிறார்.

கண்டிரோல் ரத்துக்குப் பின், விலை ஏறியிருக்கிறது.

உற்பத்தி பெருகவில்லை!

மக்களிடம் பஞ்சம் பறந்துவிட வில்லை.

இவை, தேஷ்முகத் தந்திருக்கும் விளக்கமாகும்.

அதுமட்டுமல்ல. சென்னை சட்ட சபையில், ஆச்சாரியார் தெரிவிக்க மறுத்த விபரம் ஒன்றையும் டில்லி சர்க்கார், அறிக்கைமூலம் விடுத்தள்ளார்கள்—இந்த வாரம்.

பசிக் கோமையால் சென்னை மாநிலத்தில் உயிரிழந்தோர் தொகை 106.

தூற்றுக்குமேற்பட்டோர், உணவில்லாமல், செத்துமடிந்திருக்கிறார்கள். ஆச்சாரியார் ஆட்சிப்பொறுப்பேற்று அனாதைகளை ஒடிவிட்டது—அந்தக் காலத்தில் செத்து விழுந்த கணங்கும் சேர்ந்ததுதான் 106.

இந்தச் சரவு, கண்டிரோல் ரத்தால் தடுக்கப்படவில்லை.

கண்ணாக்காண்கிறோம் — உணவுப்பொருள்கள் விலை, உயர்ந்திருப்பதை.

உயர்வுக்குக்காரணம் கண்டிரோல் ரத்து, என்பதையும் கண்கூடாகக் காண்கிறோம்.

“இந்தியாபோன்ற நாட்டில் கண்டிரோல் தேவை. அது இல்லையென்றால், பஞ்சமும் ஏழ்மையும் தான் பெருகும்” என்று, பொருளாதார விளக்கம் தருகிறார், தேஷ்முக! அவர் டில்லி நிதியமைச்சர்! இப்போது அமைச்சர்களாக இருப்பவர்களைப்போல, திடீரென்று அரியாசனம் ஏறி ‘பைல்களை’ப் புரட்டி, விஷயங்களைத் தெரிந்துகொண்ட வரல்ல. பலப்பல பதவிகளில் இருந்தவர்—நாட்டின் பொருளாதார நிலையைக் கணிக் கும் ரிசர்வ்பாங்கியின் கவர்னராக இருந்தவர். அவர் கட்டுப்பாடு குறித்து தரும் விளக்கம், இது! அவர்மட்டுமல்ல, நாட்டை நல்ல மலர்ச் சோலையாகும் பொறுப்பை ஏற்றிருப்பதாகக் கூறப்படும் திட்டக்கமிஷன் பிரமுகர் நந்தாவும், இதே கருத்தைக் கூறுகிறார்!

ஆனால், அகமத் கித்வாய், புஞ்செய்தாணியங்களைக்கட்டவிழ்த்து விட்டேன் — வேண்டுவோர் வாய்கிச் செல்லலாம்—என்று, விளக்கம் தருகிறார்.

“நான் செய்தால் செய்ததுதான், சரியோ — தவறோ, என் இஷ்டம் இது. நீங்கள் தலையிட்டால், நான் முதலமைச்சராக இருக்க மாட்டேன். தெரியுமா?” என்று மிரட்டுகிறார், ஆச்சாரியார்:

அகில உலகும் போற்றும் பண்டிதநேருவோ, இரண்டு ஆடுகளில் ஊட்டும் குட்டிபோல, ‘இதவும்சரி, அதுவும் உண்மையே’ என்று, சமரசம் பாடுகிறார்.

‘டால்மியாபுரம்’

அறப்போர் செயற்குழு!

A. P. தர்மலிங்கம்—(கன்கினர்) ராசா — குனித்தலை
M. R. செல்லப்பா—மேலப்பபுரம்
K. K. மாணிக்கம்—காட்டுர்
I. M. ஷரீப் — திருச்சி
மீ. சு. இளமுருகு — பன்னாங்
பொற்செல்வி — கொம்பு
மா. வடிவேலு — மூங்கில்பாடி

என்னவென்று கூறுவது, இதனை! மகனே யானும் மகத்தான கட்சி என்கிறார்கள். மகாமேந்தையான, தலைவர்கள் என்று ‘ஜே’ போடுகிறார்கள். ஆனால், உண்மைக்கு மசிப்பளிக்க மறுக்கிறார்கள். ஒருவர் உறுமுகிறார்! மற்றொருவர் சீறுகிறார்! அசல் சர்க்கஸ் கூடாரமாக காட்சி அளிக்கிறது, காங்கிரஸ் தலைமைப்பீடம் — அவைகளை ஆட்டிப் படைக்கும் வித்தைக்காரராக விளங்க முயற்சிக்குகிறார், பண்டித நேரு.

பசியால் இறந்தோர் தொகை 106— என்று அறிக்கையும் வந்து கொண்டேயிருக்கிறது.

இப்போது, கூறுங்கள் — ‘இவர்கள்’ போக்குக்கு என்ன காரணம்— அரசியல்லாபமா? மக்கள் வாழ்வா?



பாண்டியன் படுகொலை

கழகவீரர் கே. எஸ். பாண்டியன் படுகொலையைக் கண்டித்தும், பாசபட்சமற்ற நீதிகோரியும், தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றியிருக்கும் கழகங்கள்:—

இராமநாதபுரம்
மாவட்டக் கழகம்
மேட்டுப்பாளையம் (கோவை)
சென்னிமலை
சென்னை-4—வது வட்டம்
சின்னாப்பட்டி (மதுரை)
முத்தமிழ்மன்றம்—சென்னை-15.
ஆணி (வ. ஆ.)
சிந்தாமணி கிளை (திரு)
விருதம்பட்டு
செவ்வாய்ப்பேட்டை (சேல)
வீரசோழபுரம் (திரு)
அழகிரி வாசகசாலை—சென்னை 21.
வடக்கந்தல் (தெ. ஆ.)
சலகண்டபுரம் (சேல)
முத்துபட்டிப்பகம் (மது)
அறிவுவளர்ச்சிக் கழகம் (காஞ்சி)
பகுத்தறிவுக் கழகம்
பாண்டியன் படிப்பகம்
சண்முகம் நினைவு மன்றம்
கூறையூர் (திரு)
திசையன்வீடு (நெல்லை)
நச்சிக்கபுரம் (நெல்லை)
தென்காசி (நெல்லை)
பொட்டனேரி (சேலம்)
சாத்தூர் (ராம)
திருவையாறு (தஞ்சை)
புதுப்பட்டி (மதுரை)
இடையன் குளம் (நெல்லை)
மையிலங்கம்
முகவூர்
கொழும்பு
மணப்பாறை (திரு)
தேனி (மதுரை)
விளக்குடி (தஞ்சை)
நேபியர்பார்க்கிளை (சென்னை)
14-வது வட்டம் (சென்னை)
நெடுப்பலம்
ஒரக்காட்டுப்பேட்டை
பெரியசாமி படிப்பகம் (விருதை)
37-வது வட்டம் (சென்னை)
குரும்பூர் (நெல்லை)
குன்னூர் (கோவை)
செங்கல்பட்டி கிளை (சேலம்)
இடைப்பாடி (சேலம்)
திருச்சி மாவட்டக் கழகம்
சைதாப்பேட்டை (சென்னை)
செங்குன்றம்
நாகர்கோயில் (நாஞ்சில்)

“பாசகதி”—பாராட்டு

சென்னை தோழமைக் கழகச்சாரில் 12-11-52 அன்று ‘பாசகதி’ வசனகர்த்தா மு. கருணாநிதி, சிவாஜி கணேசன் ஆகியோரைப் பாராட்டி கலைவாணர் என். எஸ். கிருஷ்ணன் தலைமையில் மாபெரும் பாராட்டுக் கூட்டம் நடைபெற்றது. தோழர் எம். எஸ். முத்து பாராட்டித் தந்தார்.

மாவட்டத் தேர்தல்கள்

திருநெல்வேலி

நெல்லை சந்திப்பு தி. மு. கழக மேடையில் தேர்தல் அதிகாரி தோழர் என். எஸ். இளங்கோ தலைமையில் 19-11-52 அன்று நடைபெற்றபோது, தேர்தெடுக்கப்பட்டோர்: செயலாளர் எஸ். வீரபாகு (நெல்லை) துணைச் செயலாளர், எஸ். கந்தசாமி (விசும்பக்கபுரம்) பொருளாளர்: எம். எஸ். முத்துக்குட்டி (முக்கூடல்) பொதுக்குழு உறுப்பினர்கள்:— எட்டயபுரம் எஸ். கலிங்கன், தூத்துக்குடி இராசு, தங்கப்பழம், விசும்பக்கபுரம் எஸ். கந்தசாமி, கடையநல்லூர் ப. புகழேந்தி, தூத்துக்குடி எம். எஸ். சிவசாமி, நெல்லை வீரபாகு, கோவில் பட்டி, டபிளியு. டி. துரைசாமி, புளியங்குடி இரா. பாண்டியன், தூத்துக்குடி எஸ். நடராஜன், தூத்துக்குடி எம். ரெத்தினம்.

இராமநாதபுரம்

விருதுநகர் நாடார் பரிபாலன சங்கத்தில் 9-11-52 அன்று தேர்தல் அதிகாரி தோழர் என். வி. நடராசன் முன்னிலையில் நடைபெற்ற மாவட்டக் கழகத் தேர்தலில் தேர்தெடுக்கப்பட்டோர்:— செயலாளர்: சிவ. சண்முகசுந்தரன் (அருப்புக்கோட்டை) துணைச் செயலாளர்: இராம. வெள்ளையன் (தேவகோட்டை) பொருளாளர்: இல. ம. சவுந்திரபாண்டியன் (கமுதி) பொதுக்குழு உறுப்பினர்கள்:— விருதுநகர் ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி, எஸ். உத்தண்டன், சிவ. சண்முகசுந்தரன், எம். எஸ். ராமசாமி, காரைக்குடி இராம. சுப்பையா, தேவகோட்டை இராம. வெள்ளையன், இராமநாதபுரம் சவுந்திரபாண்டியன், சிவகாசி ஆ. சுப்பையா, இராஜபாளையம் சேதுராமன், மாணாதுரை து. உ. இராமநாதன்.

தஞ்சை

தஞ்சை அருளானந்தசாமி நாடார் தோட்டத்தில் 16-11-52ம் நாள் மாவட்ட தேர்தல் அதிகாரி தோழர் சி. பி. சிற்றரசு தலைமையில் நடைபெற்றபோது தேர்தெடுக்கப்பட்டோர். செயலாளர்: கே. கே. நீலமேகம். துணைச் செயலாளர்: தஞ்சை ஏ. வி. பதி, பொருளாளர்: ப. பராங்குசம், பொதுக்குழுவுக்கான பிரதிநிதிகள்: என். எஸ். இளங்கோ, மு. கருணாநிதி, டி. கே. சீனிவாசன், கே. கே. நீலமேகம், வி. நாராயணசாமி, ஏ. கே. வேலன், ஆர். பழனிச்சாமி, எஸ். பெத்தண்ணன், எஸ். கே. சாமி, வை. சுப்ரமணியம்.



“அரக்குமாளிகை”

நண்பர் கே. ஜி. ராதாமணுள்ள திட்டிய ‘அரக்கு மாளிகை’ நாடகம் 9-11-52 அன்று சென்னை ஒற்றைவாடையில் நடைபெற்ற திருக்குறள் திருவிழாவையொட்டி, நடப்புப்புலவர் கே. ஆர். ஆர். குழுவினரால், வெற்றிகரமாக நடத்தப்பட்டது. பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் கண்டுகளித்தனர். நாடகத்துக்குத் தலைமை தாங்கிய சி. என். எ., தோழர் ராதாமணுள்ளையும் நாடகத்தின் சிறப்பையும் பாராட்டிப் பேசினார். திருக்குறள் விழாவில் உள்ளங்கனிக்கச் செய்த மற்றோர் செய்தி: ஒவிய வல்லுநர் பாலு பிரதர்ஸ் பல்குறட்பாக்களை வைத்து திட்டித் தந்திருந்த உயிரோவியங்களாகும். அவைகளைக் காணக்காண இதயம் பூரித்தது!



2-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

ஆனால், இந்து இந்துவையே இழிவுபடுத்துகிறான், திண்டாதார் என்கிறான், கோயிலிலே குளத்திலே, பொதுஇடத்துலே! உரிமை தர மறுக்கிறான்.

இந்து, இந்துக்களிலேயே நாலு ஜாதி என்று பிரித்துக்கொண்டு, ஒருவருக்கொருவர், பேதம்காட்டி வரும் கொடுமையைச் செய்கிறான். இவைகளைச் சாஸ்திரமுறை என்று கூறுகிறான்.

சட்டமறுப்புக்கு வீரர்கள் இருக்கிறார்கள். சாஸ்திர மறுப்புக்கு, யார் முன் வருகிறார்கள்? சட்டமறுப்புச் சாத்தியமாகிறது! சாஸ்திரமறுப்பு என்றால் குலைநடுங்குகிறது! ஏன்?... ஏன்?... ஏன்?



திராவிட மாணவர்:

முதல் பரிசு

3-11-52 சென்னை லயோலா கல்லூரியில் நடைபெற்ற சென்னைப் பல்கலைக் கழகப் பேச்சுப் போட்டியில், நமது மாணவத் தோழர் கோவை-செழியன் முதல் பரிசு பெற்றார். மொத்தம் 66 கல்லூரிகளிலிருந்து 132 மாணவர்கள் பங்கெடுத்துக்கொண்டனர், செழியன், கோவை சர்க்கார் கல்லூரியில் படிக்கும் மாணவர். நீண்டகாலமாக, பகுத்தறிவுப் பிரச்சாரத்திலே ஈடுபட்டு வருபவர்.

வெற்றி

சேலம் அம்மாபேட்டை கிராம பஞ்சாயத்து கோர்ட் தேர்தல் 5-11-52 அன்று நடைபெற்றது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகச் செயலாளர், பொருளாளர் ஆகிய தோழர்கள், பி. எம். கோபால், பி. கே. பி. சுப்ரமணியம் ஆகியோரும் திராவிட கழகத்தோழர்களான எம். வி. பிள்ளையார், என். எஸ். வரதராஜன் ஆகியோரும் பஞ்சாயத்துகோர்ட் உறுப்பினர்களாகப் பொதுமக்களால் தேர்தெடுக்கப்பட்டனர்.

கைத்தறிக்காக...?

மலையா, பர்மா, இந்தோனேஷியா, சிலோன் ஆகிய நாடுகள் உட்பட தென்கிழக்கு ஆசியாவிலுள்ள எல்லா நாடுகளிலும், கைத்தறித் துணிகளை உட்பட்ட இந்திய ஜவுளிகளுக்கு உள்ள மார்க்கெட் நிலைமைகளை ஆராய்ந்து வருவதற்காக, இந்திய சர்க்கார் ஜவுளி கமிஷனர் காரியாலயத்தில் ஏற்றுமதி டைரக்டராக இருந்துவரும் ஸ்ரீகுமரன்நாயர் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார். ஏற்றுமதி வர்த்தகத்தை விருத்தி செய்யும் முயற்சியின் ஒரு நடவடிக்கையாக இந்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

அவர் 6 வாரங்களில், தமது சுற்றுப் பிரயாணத்தை முடித்துக் கொண்டு திரும்புவார். இந்த விசாரணையில் இத்தொழிலில் உள்ளவர்களையும் இவர் சேர்த்துக்கொள்வார். இவ்விசாரணையின் முடிவில் இவர் தமது சிபாரிசுகளை சர்க்காருக்குச் சமர்ப்பிப்பார்.

சந்தாதாரர்களுக்கு

சந்தாதாரத் தோழர்கள் அனைவரும் கீழ்க்குறிப்பிட்டவைகளைக் கவனத்தில் கொள்ளக் கோருகிறோம்:

1. முகவரியை மாற்றும்படி சொல்பவர்கள், சந்தா எண்ணையும் பழைய முகவரியையும் குறிக்கவும்.
2. ஒவ்வொருவரின் முகவரியின் கீழேயும் சந்தா முடியும் தேதி குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது அத்தேதிக்கு ஒரு வாரம் முன்னதாகவே, பணம் அனுப்பி சந்தாவை புதுப்பித்துக்கொள்ளுங்கள்.

மானேஜர்.